

ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

24ος ΧΡΟΝΟΣ - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 268 - ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1996 - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 50 ΔΡΧ. - ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 17, 105 52 ΑΘΗΝΑ

Η ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Η ετήσια Γενική Συνέλευση της Αδελφότητάς μας που έγινε την Τετάρτη 13 Μαρτίου 1996 το απόγευμα, στη μεγάλη αίθουσα της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας Ελλάδας, ήταν μια πετυχημένη εκδήλωση του Διοικητικού Συμβουλίου, γιατί συνδιάστηκε με την κοπή της πίτας και συνδιάστηκε έτσι θαυμάσια το τερπνόν μετά του ωφελίμου.

Το κύριο χαρακτηριστικό της εκδήλωσης συγκριτικά με αντίστοιχες εκδηλώσεις των τελευταίων χρόνων, πέρα από την πρωτοτυπία που αναφέρθηκε παραπάνω, είναι ότι στη φετινή ΓΣ συμμετείχαν στις εργασίες της περισσότεροι Θεοδωριανίτες, με αποτέλεσμα να καλυφθεί ένα μεγάλο μέρος της αίθουσας.

Σ' αυτή τη μαζικότερη συνέλευση των τελευταίων χρόνων συμμετείχαν αρκετοί Θεοδωριανίτες που απουσίαζαν εδώ και χρόνια αλλά και αρκετοί νέοι και νέες. Να ελπίσουμε ότι η παρουσία αυτή δεν θα είναι περιοδική αλλά μόνιμη, για να αποτελέσει ελπιδοφόρο μήνυμα για ανάκαμψη της Αδελφότητας και για δυναμική συνέχιση της γόνιμης και δημιουργικής εξηταπεντάχρονης πορείας της. Να τονίσουμε επίσης ότι απόλυτα θετικός και πλούσιος ήταν και ο απολογισμός του Διοικητικού Συμβουλίου, με πολλές δραστηριότητες και πετυχημένες εκδηλώσεις.

Ωστόσο, ευχάριστη και χρήσιμη ήταν η παρουσία και ενημέρωση για τα θέματα του χωριού μας του προέδρου της Κοινότητας Γιώργου Λάππα.

Εκδρομή στο χωριό

Η Αδελφότητα διοργανώνει εκδρομή στο χωριό το τριήμερο του Αγίου Πνεύματος, 1-2-3 Ιουνίου με λεωφορείο. Ευκαιρία να επισκεφθούμε το χωριό μας. Τιμή συμμετοχής 7.000 δρχ. κατ' άτομο με επιστροφή. Επικοινωνήστε με τον Σταύρο Σκουτέλα τηλ. 9237020, απογευματινές ώρες.

Η ΚΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Οι τυχεροί του λαχείου μας, σύμφωνα με την κλήρωση του Λαϊκού Λαχείου της 30/4/96 είναι: Πρώτος λαχνός ο αριθμός 802, τυχερή η **Κική, σύζυγος Κων/νου Ζώη**. Δεύτερος λαχνός ο αριθμός 699, τυχερός ο **Μουραχίδης Βασίλειος**, τρίτος λαχνός ο αριθμός 615, τυχερός ο **Τάσσης Ιωάννης**.

ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΙΚΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ

ΓΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ συνεχή χρονιά, με πρωτοβουλία της Αδελφότητάς μας, θ' ανταμώσουμε, οι Θεοδωριανίτες της Αθήνας, την Κυριακή 23 Ιουνίου, στο εξοχικό κέντρο "Ανεμών" στην πλατεία Παλαιάς Πεντέλης, από τη 1.00 μετά το μεσημέρι.

Είναι μια καλή ευκαιρία, λίγο πριν τις διακοπές μας και την επίσκεψη στο χωριό να συγκεντρωθούμε όλοι οι συγχωριανοί, να μάθουμε τα νέα τους, να θυμηθούμε

ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΙΟΥΝΙΟΥ, ΣΤΟ ΕΞΟΧΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ "ΑΝΕΜΩΝΑ" ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ Π. ΠΕΝΤΕΛΗΣ

και να νοσταλγήσουμε τα παλιά, να πούμε για το χωριό μας σήμερα και να γλεντήσουμε Θεοδωριανίτικα.

Τέτοια ανταμώματα προάγουν την επικοινωνία και μας δίνουν

δύναμη και κουράγιο να συνεχίσουμε τον αγώνα της προσφοράς για τη Θεοδωριανίτικη παροικία και το χωριό.

Να μη λείψει κανείς από το ωραίο αυτό αντάμωμα. Όσοι δεν ήρθαν πέρυσι ας ρωτήσουν να μάθουν πώς περάσαμε...

Το τηλέφωνο του κέντρου είναι 8047858. Για κάθε πληροφορία και στα μέλη της Διοίκησης της Αδελφότητας.

Στιγμιότυπα από Συνέλευση και κοπή Πίτας

Μέλη του ΔΣ στο κόψιμο της πίτας

Οπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος το "ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ" Κλεισθένους 15 Αθήνα, φιλοξένησε την Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση των μελών της Αδελφότητάς μας στις 13 του περασμένου Μάρτη. Κι όπως παρατηρήθηκε ήταν η πιο πολυάριθμη Γ.Σ. των τελευταίων χρόνων.

Η πρόεδρος και μέλη του Δ.Σ. μας υποδέχονται εγκάρδια κι όσο έβλεπαν να πυκνώνουν οι σειρές των εξερχομένων από τα ασανσέρ προσερχομένων μελών, τόσο τα μάτια τους στροβίλιζαν και λαμπύριζαν μ' έκδηλη και διάχυτη τη χαρά και την ικανοποίησή τους, γιατί διεπίστωναν πως οι κόποι τους δεν πήγαν χαμένοι.

Κι είναι ένα ευοίωνο σημείο ότι η Αδελφότητα ξαναβρίσκει τον "καλό παλιό της εαυτό". Και το λαμπρότερο φαινόμενο αυτής της Γ.Σ. ήταν η πλατιά συμμετοχή των γυναικών κι η έντονη παρουσία των νέων μας, που σηματοδοτούν την παραπέρα φωτεινή πορεία του πατριωτικού μας σωματείου. Κι άρχισαν οι εργασίες της χωρίς χρονοτριβή.

Στην αρχή κρατήθηκε ενός λεπτού σιγή για τους χωριανούς που χάθηκαν στο χρόνο που πέρασε και στη συνέχεια έγινε η βράβευση του **Βασίλη Τάτση** του Ιωάννη που πέρασε με την καλύτερη σειρά επιτυχίας φέτος στα ΑΕΙ (πέρασε 21ος στη

Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών κι αμέσως μετά η πρόεδρος δικηγόρος κα **Μαρία Νάκη-Αποστόλου** καθαρά και συνοπτικά μας ανέπτυξε τις δραστηριότητες του Δ.Σ. στο πρώτο χρόνο της θητείας του και μας έδωσε να ευελπιστούμε για κάτι καλύτερο στον επόμενο χρόνο. Εγκριθέντος του απολογισμού, το λόγο πήρε ο πρόεδρος της Κοινότητας κ. **Γιώργος Λάππας**, ο οποίος ήρθε "επί τούτου" απ' το χωριό (εκτελώντας περυσινή του υπόσχεση). Αναφέρθηκε διεξοδικά στα πεπραγμένα του Κ.Σ. του 1995 και στους στόχους τους 1996, που φάνηκε ότι ικανοποίησε.

Στο τέλος των εργασιών της Γ.Σ. η Διοίκηση της Αδελφότητάς μας επιφύλαξε μια ευχάριστη και γευστική έκπληξη!

Ένα φαγοπότι στο πόδι από πλούσιες Θεοδωριανίτικες λιχουδιές: χαρήκαμε και γευθήκαμε ποικίλες πίτες και κεφτέδες που έφτιασαν οι συγχωριανές μας... και που συνοδεύονταν από κρασιά κι αναψυκτικά.

Κι εκτός απ' το χορταστικό κολατσιό, δόθηκε η ευκαιρία να πούμε και τα χωριανικά μας...

Πέτρος Σκουτέλας

Το φλουρί κέρδισε η **Βαγγελιώ, σύζυγος Φωτίου Κοντογιάννη**. Στην τυχερή του 96 ευχόμαστε πάντα και παντού επιτυχίες.

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

■ Το καθιερωμένο "ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ", το οποίο θα γίνει στο ΑΛΣΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ 6-7 Ιουλίου. ■ Ημερίδα για τον "Ελληνισμό της Βορείου Ηπείρου" με συμμετοχή όλων των αποδημικών οργανώσεων εσωτερικού και εξωτερικού στις 30/6/1996. ■ Επίσκεψη κλιμακίου της ΠΣΕ στη Β. Ήπειρο για την παράδοση του λεωφορείου στο Σχολείο της Κοινότητας ΤΣΟΥΚΑΣ Αγίων Σαράντα στις αρχές του Μάη. (Έγινε) ■ Εκδρομή το φθινόπωρο. ■ Εκδήλωση στο Μέγαρο Μουσικής, για την αναβίωση της παράδοσης. ■ Παραγωγή δίσκων Παραδοσιακής Μουσικής μέχρι το Σεπτέμβριο 1996. ■ Εκπομπή ανά 15ήμερο από το δορυφορικό πρόγραμμα της ΕΤ1 μέσα στο 1996.

ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΙΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Στις 9 Ιουνίου από τις 10 το πρωί θα γίνει στη Βαρυμπόμπη, θέση Πλάτανος, το καθιερωμένο πανηγύρι της Ομοσπονδίας Τζουμερκιωτών. Φαγοπότι, χορός, τραγούδι, γλέντι, κάτω από τον βαθύ ίσκιο του πλατάνου, αντάμωμα και μνήμες θα φέρουν στις καρδιές των Τζουμερκιωτών τα όμορφα χωριά μας.

Το ΔΣ της Ομοσπονδίας έχει μεριμνήσει για το καφενείο και το ψυχαγωγικό πρόγραμμα, εμείς ας βάλουμε το κέφι μας, ας πάρουμε τους συγχωριανούς και την παρέα μας κι ας ξεφύγουμε για λίγο από την πολύβουλη καθημερινότητα της πόλης κι ας έρθουμε μέσα από την επαφή μας με τη φύση πιο κοντά στον γενέθλιο τόπο μας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η **Θεοδώρα Κυριαζοπούλου** γεννήθηκε κοριτσάκι.
- Η **Έφη συζ. Ιωάννη Κυρτσά** γεννήθηκε αγοράκι.
- Η **Βασίλική συζ. Παναγιώτη Παχή** γεννήθηκε κοριτσάκι.
- Η **Ιωάννα Παπατζίκου** (κόρη του Ανδρέα και της Γεωργίας) και ο σύζυγός της **Ηλίας Καραμανλής**, απέκτησαν αγοράκι.
- Η **Ντίνα Σκουτέλα** (κόρη του Ιωάννου και της Τούλας) και ο σύζυγός του **Ευάγγελος Βαρέλης**, απέκτησαν αγοράκι.

Τους ευχόμαστε να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Ο **κ. Σπύρος Παγονόπουλος** και η σύζυγός του **Γρηγορία Λιούκα** βάπτισαν το γιο τους στην Αγία Βαρβάρα Φαλήρου, στις 19 Μαΐου. Νονά ήταν η Γενική Γραμματέας της Αδελφότητας **Γιάννα Σκοροπάνου** και του χάρισε το όνομα **Κωνσταντίνος**.

Τους ευχόμαστε να τους ζήσει.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Όλα τα ρόδα του Μαγιού
τ' Απρίλη τα λουλούδια
για τις δικές σας τις χαρές
τα στέλνω με τραγούδια.

Με το στιχάκι αυτό στέλνω τις πιο θερμές μου ευχές στον καλό μου ανηψιό **Στέφανο Γεωργ. Σκουτέλα** Αστυνομικό που πήρε την απόφαση να ενώσει τη ζωή του στις 30/3/96 με την εξαιρετική και ωραιότατη **Αικατερίνη Αθανασιάδη**, δημοσιογράφο, από την Αθήνα. Είναι ό,τι ωραιότατο μπορεί να κάνει ο άνθρωπος. Γι' αυτό και εγώ στέλνω την αγάπη μου τόσο τους αρραβωνιασμένους όσο και στους γονείς τους.

Ο θεός σας
Σταύρος Γρ. Σκουτέλας

ΓΑΜΟΙ

- Ο **Ευάγγελος Αγγέλου Κομπορόζος** και η **Ξανθίππη Βάρλαρη** παντρεύτηκαν στις 27/4/96 στην εκκλησία του Αγίου Χριστοφόρου Χαϊδαρίου.
Να ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε στο Νοσοκομείο Άρτας και κηδεύτηκε στη Λιμνή ο Αντώνης **Κουτσούκος**.
- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Άρτα η **Δήμητρα Ζαλοκώστα** 84 ετών.
- Πέθανε στην Αθήνα στις 19/4/96 και κηδεύτηκε στο Γ' Νεκροταφείο ο **Δημήτριος Αλεξίου Βλαχογιώργος**.
Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Αισθανόμαστε την υποχρέωση να ευχαριστήσουμε και διά της εφημερίδας όλους εκείνους, συγγενείς και φίλους που παρευρέθηκαν στο ετήσιο μνημόσυνο που έγινε στις 5/5/96 τους Αγίους Αναργύρους Νικαίους του Αγαπημένου μας συζύγου - πατέρα και αδελφού **Δημητρίου Οδ. Μαντέλλου**.

Η σύζυγος **Ευθαλία Τα παιδιά Αικατερίνη και Κων/νος Μηλιώνη Η αδελφή Σπυριδούλα**

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

- Ο **Ευάγγελος Χρ. Νάκης** προσέφερε για τους σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των πέντε χιλιάδων (5000) δρχ. στη μνήμη της εξαδέλφης του **Νίνας συζ. Κων/νου Στάμα** αντί στεφάνου.

- Ο **Γεώργιος Δημ. Σκαμπαρδώνης** προσέφερε για τους σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των δέκα χιλιάδων (10.000) δρχ.

- Ο **Κων/νος Β. Διαμάντης** προσέφερε για τους σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των πέντε (5000) χιλιάδων δρχ. στη μνήμη του εξαδέλφου του **Μήτσου Μήτσου** αντί στεφάνου.

- Η **Μαριάνθη χ^α Σωκράτη Παναγιώτου - Κοντογιάννη** προσέφερε το ποσό των δέκα πέντε (15.000) χιλιάδων δρχ. στη μνήμη του συζύγου της **Σωκράτη** για τους σκοπούς της Αδελφότητας.

- Ο **Δημήτριος Λώλος** προσέφερε για τους σκοπούς της Αδελφότητας το ποσό των δέκα (10.000) χιλιάδων δρχ.

- Η **Αθηνά χ^α Ιωάννου Διαμάντη** προσέφερε για τους σκοπούς της αδελφότητας το ποσό των δέκα (10.000) χιλιάδων δρχ. στη μνήμη του συζύγου της **Ιωάννη** με τη συμπλήρωση 5 ετών από το θάνατό του.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Κική συζ. Κων. Ζώη	2000
Κων/νος Χρ. Ζώης	3000
Ελλην Τερζιβασιάν	5000
Γιώργος Μηλιώνης	1000
Πέτρος Παχής	5000
Λάμπρος Χρ. Παπατζίκος	5000
Δημήτριος Ιωάν. Ντάκος	5000
Γεώργιος Βλαχογιάννης	5000
Γερσίμος Κοκκόλης	6000
Λαμπρινή Κοκόλη - Χαΐδου	6000
Χρήστος Κορμετζάς	2000
Ιωάννης Ζώης	2000
Αθανάσιος Σκαμπαρδώνης	5000
Κων/νος Χρ. Σερδενής	2000
Γεώργιος Λαμπρ. Κουτσούκης	5000
Γεώργιος - Πύρρος Μπλένης	5000
Πελαγία Σκανδάλη	2000
Ντίνα Καραγκούνη - Κατσιούλα	2000
Ιωάννης Τσιβίκης	2000
Δημήτριος Β. Σταμάτης	5000
Κική Β. Σταμάτη	1000
Μαρία Στεφανάτου - Γεωργίου	2000
Χρήστος Γεωργίου	2000
Παναγιώτης Ντζιούνης	3000
Ελένη Γρ. Κοντογιάννη	5000
Ελένη Ευστ. Νάκης	1000
Ευάγγελος Δ. Σκουτέλας	5000
Χαράλαμπος Νταραγιάννης	1000
Αθηνά χ ^α Ιωάν. Διαμάντη	5000

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Το ζήτημα των ναρκωτικών είναι το ίδιο σπουδαίο με εκείνο του αφοπλισμού και της ειρήνης. Αν νιώθουμε φρίκη στην ιδέα μιας ερευνώμενης από τα πυρηνικά ανθρώπινης, πρέπει να νιώθουμε απερίσπαστα για μια ανθρωπότητα ερειπωμένη ψυχικά και σωματικά από τα ναρκωτικά.

Ναρκωτικά είναι χημικές ή φυτικές ουσίες, οι οποίες δημιουργούν παραισθήσεις, μεταβάλλουν την ψυχολογία ή τη νοητική ικανότητα του χρήστη. Ο εθισμός στις ουσίες αυτές αλλάζει τη συμπεριφορά και ο ναρκωμανής αισθάνεται την ανάγκη να παίρνει συνεχώς ναρκωτικά.

Οι αιτίες των ναρκωτικών είναι πολλές: Η κρίση του σύγχρονου πολιτισμού. Η αμφισβήτηση των νέων για ιδέες, αξίες και θεσμούς.

Η αναζήτηση νέων συμβόλων. Το κενό της ψυχής τους και η προσπάθειά τους να το καλύψουν με καταναλωτικά αγαθά.

Μ' αυτόν τον τρόπο, νομίζουν ότι ξεφεύγουν από την άσχημη πραγματικότητα και ότι γίνονται ευτυχισμένοι, αντίθετα όμως υποδουλώνονται σ' αυτά και τους γίνονται πάθος.

Ο υπερκαταναλωτισμός και το άγχος για την κά-

λυψη αναγκών, η εχθρική και απάνθρωπη κοινωνία οδηγούν τους νέους στα ναρκωτικά, που τους υποδουλώνουν "διέξοδο" στο άγχος και στη μοναξιά τους.

Νέοι από διαλυμένες οικογένειες καταφεύγουν στα ναρκωτικά προσπαθώντας να αποδραμευτούν. Αντιμετωπίζουν όμως αποτυχίες και χάνουν την αυτοπεποίθησή τους.

Για να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα των ναρκωτικών θα πρέπει:

Να τιμωρούνται αυστηρά οι έμποροι του "λευκού θανάτου".

Να ενημερώνονται οι νέοι για τους κινδύνους των ναρκωτικών.

Να ιδρύονται πολιτιστικά και ψυχαγωγικά κέντρα.

Να συνεργάζονται οι κυβερνήσεις για την εξάρθρωση των εμπορών.

Να αντιμετωπισθούν τα κοινωνικά προβλήματα που "σπρώχνουν" τους νέους στα ναρκωτικά.

Να συμφιλιωθούν οι νέοι με την πραγματικότητα.

ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΣΕ ΑΡΤΙΝΟΥΣ

Ο Σύνδεσμος Αρτινών Αττικής πραγματοποίησε στις 28 Απριλίου 1996 τιμητικές διακρίσεις σε Αρτινούς, σε ειδική εκδήλωση που έγινε στην αίθουσα του Πολεμικού Μουσείου:

Βραβεύτηκαν, μεταξύ άλλων, Αρτινοί Μητροπολίτες, ο δήμαρχος Άρτας, ο πρόεδρος της ΠΣε, πνευματικοί άνθρωποι της Σκανδάλης (γερμανοίτα-λοις) όσο και από τα αλληλοσπαράζομενα αργότερα εμφύλια τμήματα.

Ο γενικότατος εμφύλιος πόλεμος των Ελλήνων (1944 - 1949) σκόισε πολύ σε ανθρώπινα θύματα και υλικές καταστροφές. Οι κάτοικοι του χωριού μας, για να αποφεύγουν τη στράτευση, την ομηρία, την αγγαρία και την τιμωρία, που πολλές φορές έφτανε και στο θάνατο, αναγκάζονταν να εγκαταλείπουν το χωριό και να καταφεύγουν σε άλλα ασφαλή μέρη.

Ετσι τον Αύγουστο του 1947 εγκαταλείψαμε το χωριό μας και βρεθήκαμε πρόσφυγες στην Άρτα, μαζί με τις οικογένειές μας. Στιβαγμένοι στις αχυροκαλύβες του Καναρά (Πετροβούνι) υποφέραμε από την πείνα, τη ζέστη, την απλησία και τότε λίγο νερό και να ριχτούμε, μέσα από το γυάλιο, απέναντι στα κτήματα της Βλαχέρνας για να φάμε σόκα, αχλάδια και άλλα φρούτα που θα βρίσκαμε, γεμίζοντας έτσι το άδειο μας στομάχι.

Βγάλαμε τα τρύπια μας παπούτσια και κοντοπατελονάδες, όπως είμασταν, περάσαμε τον πρώτο πόρο (διάβαση) του ποταμού και μέσα από το γυάλιο βαδίζαμε ολοτάχως προς τα απέναντι κτήματα.

Κάποια όμως στιγμή, ενώ εί-

χαμε απομακρυνθεί κάμποσο από την όχθη του ποταμού, ακούσαμε δυνατές, άγριες αλλά και γεμάτες απειλίσια φωνές. Δε δώσαμε σημασία και προχωρούσαμε. Οι φωνές γίνονταν πιο έντονες και απειλητικές: "Γυρίστε πίσω, θα σκοτωθείτε, είναι νάρκες!" Εμείς όμως το βιολί μας.

Οι φωνές που εμπεριέχον απειλή, αλλά και απειλίσια συχρόνως, προέβλιναν από το σκοπό χωρόφυλακα που φύλαγε τη διάβαση (πόρο) του ποταμού κοντά στη θέση "Κρουσάλλη". Δεν μας κατάλαβε όταν περάσαμε. Το ποτάμι σε προηγούμενες πλημμύρες (κατεβασίες) παρέσυρε νάρκες από ναρκοπέδια που βίσκονταν σε στρατιωτικούς κόμβους των ορεινών και ημιορεινών περιοχών και τις εναπόθετε διάσπαρτες στο γυάλιο. Επειδή είχαν συμβεί πολλά ατυχήματα, η αστυνομία (χωροφυλακή τότε) φύλαγε με σκοπούς τις διαβάσεις του ποταμού, για να μη περνούσαν ανθρώποι προς το γυάλιο.

Εμείς, πεινασμένοι πισπιρικάδες, μη γνωρίζοντες τίποτε απ' όλα αυτά, συνεχίζαμε αμέριμνοι την πορεία μας, οπότε βλέπουμε το σκοπό χωροφυλακα να περνά, όπως - όπως και έντρομος το ποτάμι, έχοντας το όπλο χιαστί, στο ένα χέρι τα παπούτσια του και με το άλλο να μας κάνει νόημα να σταματήσουμε. Πρώτο στιγμή σκεφτήκαμε να τρέξουμε για τον προορισμό μας, όπως τα πεινασμένα θηρία προς το θήραμά τους.

Κάποια όμως στιγμή, ενώ εί-

χαμε απομακρυνθεί κάμποσο από την όχθη του ποταμού, ακούσαμε δυνατές, άγριες αλλά και γεμάτες απειλίσια φωνές. Δε δώσαμε σημασία και προχωρούσαμε. Οι φωνές γίνονταν πιο έντονες και απειλητικές: "Γυρίστε πίσω, θα σκοτωθείτε, είναι νάρκες!" Εμείς όμως το βιολί μας.

Οι φωνές που εμπεριέχον απειλή, αλλά και απειλίσια συχρόνως, προέβλιναν από το σκοπό χωρόφυλακα που φύλαγε τη διάβαση (πόρο) του ποταμού κοντά στη θέση "Κρουσάλλη". Δεν μας κατάλαβε όταν περάσαμε. Το ποτάμι σε προηγούμενες πλημμύρες (κατεβασίες) παρέσυρε νάρκες από ναρκοπέδια που βίσκονταν σε στρατιωτικούς κόμβους των ορεινών και ημιορεινών περιοχών και τις εναπόθετε διάσπαρτες στο γυάλιο. Επειδή είχαν συμβεί πολλά ατυχήματα, η αστυνομία (χωροφυλακή τότε) φύλαγε με σκοπούς τις διαβάσεις του ποταμού, για να μη περνούσαν ανθρώποι προς το γυάλιο.

Εμείς, πεινασμένοι πισπιρικάδες, μη γνωρίζοντες τίποτε απ' όλα αυτά, συνεχίζαμε αμέριμνοι την πορεία μας, οπότε βλέπουμε το σκοπό χωροφυλακα να περνά, όπως - όπως και έντρομος το ποτάμι, έχοντας το όπλο χιαστί, στο ένα χέρι τα παπούτσια του και με το άλλο να μας κάνει νόημα να σταματήσουμε. Πρώτο στιγμή σκεφτήκαμε να τρέξουμε για τον προορισμό μας, όπως τα πεινασμένα θηρία προς το θήραμά τους.

Κάποια όμως στιγμή, ενώ εί-

χαμε απομακρυνθεί κάμποσο από την όχθη του ποταμού, ακούσαμε δυνατές, άγριες αλλά και γεμάτες απειλίσια φωνές. Δε δώσαμε σημασία και προχωρούσαμε. Οι φωνές γίνονταν πιο έντονες και απειλητικές: "Γυρίστε πίσω, θα σκοτωθείτε, είναι νάρκες!" Εμείς όμως το βιολί μας.

Οι φωνές που εμπεριέχον απειλή, αλλά και απειλίσια συχρόνως, προέβλιναν από το σκοπό χωρόφυλακα που φύλαγε τη διάβαση (πόρο) του ποταμού κοντά στη θέση "Κρουσάλλη". Δεν μας κατάλαβε όταν περάσαμε. Το ποτάμι σε προηγούμενες πλημμύρες (κατεβασίες) παρέσυρε νάρκες από ναρκοπέδια που βίσκονταν σε στρατιωτικούς κόμβους των ορεινών και ημιορεινών περιοχών και τις εναπόθετε διάσπαρτες στο γυάλιο. Επειδή είχαν συμβεί πολλά ατυχήματα, η αστυνομία (χωροφυλακή τότε) φύλαγε με σκοπούς τις διαβάσεις του ποταμού, για να μη περνούσαν ανθρώποι προς το γυάλιο.

Εμείς, πεινασμένοι πισπιρικάδες, μη γνωρίζοντες τίποτε απ' όλα αυτά, συνεχίζαμε αμέριμνοι την πορεία μας, οπότε βλέπουμε το σκοπό χωροφυλακα να περνά, όπως - όπως και έντρομος το ποτάμι, έχοντας το όπλο χιαστί, στο ένα χέρι τα παπούτσια του και με το άλλο να μας κάνει νόημα να σταματήσουμε. Πρώτο στιγμή σκεφτήκαμε να τρέξουμε για τον προορισμό μας, όπως τα πεινασμένα θηρία προς το θήραμά τους.

Κάποια όμως στιγμή, ενώ εί-

ΤΑ ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΗ ΒΟΣΝΙΑ, ΠΟΥ ΣΚΟΡΠΙΣΑΝ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ, ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ ΤΟΥΣ ΣΕΡΒΟΥΣ, ΤΟΥΣ ΚΡΟΑΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΥΣ, ΜΟΥ ΕΦΕΡΝΑΝ ΣΥΝΕΧΩΣ ΣΤΗ ΣΚΕΨΗ ΜΟΥ ΤΙΣ ΑΠΟΤΡΟΠΑΙΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΕΜΦΥΛΙΟ ΣΠΑΡΑΓΜΟ, ΠΟΥ ΤΟΣΟ ΠΟΛΥ ΒΑΣΑΝΙΣΕ ΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΚΟΣΤΙΣΕ ΣΤΟ ΛΑΟ ΤΗΣ.

Τα θεοδωριανὰ σκαρφαλωμένα σε σημαντική στρατηγική θέση των ανατολικών Τζουμέρων ήταν μοιραία να υποστούν πολλές καταστροφές τόσο από τους κατακτητές (γερμανοίτα-λοις) όσο και από τα αλληλοσπαράζομενα αργότερα εμφύλια τμήματα.

Ο γενικότατος εμφύλιος πόλεμος των Ελλήνων (1944 - 1949) σκόισε πολύ σε ανθρώπινα θύματα και υλικές καταστροφές. Οι κάτοικοι του χωριού μας, για να αποφεύγουν τη στράτευση, την ομηρία, την αγγαρία και την τιμωρία, που πολλές φορές έφτανε και στο θάνατο, αναγκάζονταν να εγκαταλείπουν το χωριό και να καταφεύγουν σε άλλα ασφαλή μέρη.

Ετσι τον Αύγουστο του 1947 εγκαταλείψαμε το χωριό μας και βρεθήκαμε πρόσφυγες στην Άρτα, μαζί με τις οικογένειές μας. Στιβαγμένοι στις αχυροκαλύβες του Καναρά (Πετροβούνι) υποφέραμε από την πείνα, τη ζέστη, την απλησία και τότε λίγο νερό και να ριχτούμε, μέσα από το γυάλιο, απέναντι στα κτήματα της Βλαχέρνας για να φάμε σόκα, αχλάδια και άλλα φρούτα που θα βρίσκαμε, γεμίζοντας έτσι το άδειο μας στομάχι.

Βγάλαμε τα τρύπια μας παπούτσια και κοντοπατελονάδες, όπως είμασταν, περάσαμε τον πρώτο πόρο (διάβαση) του ποταμού και μέσα από το γυάλιο βαδίζαμε ολοτάχως προς τα απέναντι κτήματα.

Κάποια όμως στιγμή, ενώ εί-

χαμε απομακρυνθεί κάμποσο από την όχθη του ποταμού, ακούσαμε δυνατές, άγριες αλλά και γεμάτες απειλίσια φωνές. Δε δώσαμε σημασία και προχωρούσαμε. Οι φωνές γίνονταν πιο έντονες και απειλητικές: "Γυρίστε πίσω, θα σκοτωθείτε, είναι νάρκες!" Εμείς όμως το βιολί μας.

Οι φωνές που εμπεριέχον απειλή, αλλά και απειλίσια συχρόνως, προέβλιναν από το σκοπό χωρόφυλακα που φύλαγε τη διάβαση (πόρο) του ποταμού κοντά στη θέση "Κρουσάλλη". Δεν μας κατάλαβε όταν περάσαμε. Το ποτάμι σε προηγούμενες πλημμύρες (κατεβασίες) παρέσυρε νάρκες από ναρκοπέδια που βίσκονταν σε στρατιωτικούς κόμβους των ορεινών και ημιορεινών περιοχών και τις εναπόθετε διάσπαρτες στο γυάλιο. Επειδή είχαν συμβεί πολλά ατυχήματα, η αστυνομία (χωροφυλακή τότε) φύλαγε με σκοπούς τις διαβάσεις του ποταμού, για να μη περνούσαν ανθρώποι προς το γυάλιο.

Εμείς, πεινασμένοι πισπιρικάδες, μη γνωρίζοντες τίποτε απ' όλα αυτά, συνεχίζαμε αμέριμνοι την πορεία μας, οπότε βλέπουμε το σκοπό χωροφυλακα να περνά, όπως - όπως και έντρομος το ποτάμι, έχοντας το όπλο χιαστί, στο ένα χέρι τα παπούτσια του και με το άλλο να μας κάνει νόημα να σταματήσουμε. Πρώτο στιγμή σκεφτήκαμε να τρέξουμε για τον προορισμό μας, όπως τα πεινασμένα θηρία προς το θήραμά τους.

Κάποια όμως στιγμή, ενώ εί-

χαμε απομακρυνθεί κάμποσο από την όχθη του ποταμού, ακούσαμε δυνατές, άγριες αλλά και γεμάτες απειλίσια φωνές. Δε δώσαμε σημασία και προχωρούσαμε. Οι φωνές γίνονταν πιο έντονες και απειλητικές: "Γυρίστε πίσω, θα σκοτωθείτε, είναι νάρκες!" Εμείς όμως το βιολί μας.

Οι φωνές που εμπεριέχον απειλή, αλλά και απειλίσια συχρόνως, προέβλιναν από το σκοπό χωρόφυλακα που φύλαγε τη διάβαση (πόρο) του ποταμού κοντά στη θέση "Κρουσάλλη". Δεν μας κατάλαβε όταν περάσαμε. Το ποτάμι σε προηγούμενες πλημμύρες (κατεβασίες) παρέσυρε νάρκες από ναρκοπέδια που βίσκονταν σε στρατιωτικούς κόμβους των ορεινών και ημιορεινών περιοχών και τις εναπόθετε διάσπαρτες στο γυάλιο. Επειδή είχαν συμβεί πολλά ατυχήματα, η αστυνομία (χωροφυλακή τότε) φύλαγε με σκοπούς τις διαβάσεις του ποταμού, για να μη περνούσαν ανθρώποι προς το γυάλιο.

Εμείς, πεινασμένοι πισπιρικάδες, μη γνωρίζοντες τίποτε απ' όλα αυτά, συνεχίζαμε αμέριμνοι την πορεία μας, οπότε βλέπουμε το σκοπό χωροφυλακα να περνά, όπως - όπως και έντρομος το ποτάμι, έχοντας το όπλο χιαστί, στο ένα χέρι τα παπούτσια του και με το άλλο να μας κάνει νόημα να σταματήσουμε. Πρώτο στιγμή σκεφτήκαμε να τρέξουμε για τον προορισμό μας, όπως τα πεινασμένα θηρία προς το θήραμά τους.

Κάποια όμως στιγμή, ενώ εί-

χαμε απομακρυνθεί κάμποσο από την όχθη του ποταμού, ακούσαμε δυνατές, άγριες αλλά και γεμάτες απειλίσια φωνές. Δε δώσαμε σημασία και προχωρούσαμε. Οι φωνές γίνονταν πιο έντονες και απειλητικές: "Γυρίστε πίσω, θα σκοτωθείτε, είναι νάρκες!" Εμείς όμως το βιολί μας.

Οι φωνές που εμπεριέχον απειλή, αλλά και απειλίσια συχρόνως, προέβλιναν από το σκοπό χωρόφυλακα που φύλαγε τη διάβαση (πόρο) του ποταμού κοντά στη θέση "Κρουσάλλη". Δεν μας κατάλαβε όταν περάσαμε. Το ποτάμι σε προηγούμενες πλημμύρες (κατεβασίες) παρέσυρε νάρκες από ναρκοπέδια που βίσκονταν σε στρατιωτικούς κόμβους των ορεινών και ημιορεινών περιοχών και τις εναπόθετε διάσπαρτες στο γυάλιο. Επειδή είχαν συμβεί πολλά ατυχήματα, η αστυνομία (χωροφυλακή τότε) φύλαγε με σκοπούς τις διαβάσεις του ποταμού, για να μη περνούσαν ανθρώποι προς το γυάλιο.

Εμείς, πεινασμένοι πισπιρικάδες, μη γνωρίζοντες τίποτε απ' όλα αυτά, συνεχίζαμε αμέριμνοι την πορεία μας, οπότε βλέπουμε το σκοπό χωροφυλακα να περνά, όπως - όπως και έντρομος το ποτάμι, έχοντας το όπλο χιαστί, στο ένα χέρι τα παπούτσια του και με το άλλο να μας κάνει νόημα να σταματήσουμε. Πρώτο στιγμή σκεφτήκαμε να τρέξουμε για τον προορισμό μας, όπως τα πεινασμένα θηρία προς το θήραμά τους.

Κάποια όμως στιγμή, ενώ εί-

χαμε απομακρυνθεί κάμποσο από την όχθη του ποταμού, ακούσαμε δυνατές, άγριες αλλά και γεμάτες απειλίσια φωνές. Δε δώσαμε σημασία και προχωρούσαμε. Οι φωνές γίνονταν πιο έντονες και απειλητικές: "Γυρίστε πίσω, θα σκοτωθείτε, είναι νάρκες!" Εμείς όμως το βιολί μας.

Οι φωνές που εμπεριέχον απειλή, αλλά και απειλίσια συχρόνως, προέβλιναν από το σκοπό χωρόφυλακα που φύλαγε τη διάβαση (πόρο) του ποταμού κοντά στη θέση "Κρουσάλλη". Δεν μας κατάλαβε όταν περάσαμε. Το ποτάμι σε προηγούμενες πλημμύρες (κατεβασίες) παρέσυρε νάρκες από ναρκοπέδια που βίσκονταν σε στρατιωτικούς κόμβους των ορεινών και ημιορεινών περιοχών και τις εναπόθετε διάσπαρτες στο γυάλιο. Επειδή είχαν συμβεί πολλά ατυχήματα, η αστυνομία (χωροφυλακή τότε) φύλαγε με σκοπούς τις διαβάσεις του ποταμού, για να μη περνούσαν ανθρώποι προς το γυάλιο.

Εμείς, πεινασμένοι πισπιρικάδες, μη γνωρίζοντες τίποτε απ' όλα αυτά, συνεχίζαμε αμέριμνοι την πορεία μας, οπότε βλέπουμε το σκοπό χωροφυλακα να περνά, όπως - όπως και έντρομος το ποτάμι, έχοντας το όπλο χιαστί, στο ένα χέρι τα παπούτσια του και με το άλλο να μας κάνει νόημα να σταματήσουμε. Πρώτο στιγμή σκεφτήκαμε να τρέξουμε για τον προορισμό μας, όπως τα πεινασμένα θηρία προς το θήραμά τους.

Κάποια όμως στιγμή, ενώ εί-

χαμε απομακρυνθεί κάμποσο από την όχθη του ποταμού, ακούσαμε δυνατές, άγριες αλλά και γεμάτες απειλίσια φωνές. Δε δώσαμε σημασία και προχωρούσαμε. Οι φωνές γίνονταν πιο έντονες και απειλητικές: "Γυρίστε πίσω, θα σκοτωθείτε, είναι νάρκες!" Εμείς όμως το βιολί μας.

Οι φωνές που εμπεριέχον απειλή, αλλά και απειλίσια συχρόνως, προέβλιναν από το σκοπό χωρόφυλακα που φύλαγε τη διάβαση (πόρο) του ποταμού κοντά στη θέση "Κρουσάλλη". Δεν μας κατάλαβε όταν περάσαμε. Το ποτάμι σε προηγούμενες πλημμύρες (κατεβασίες) παρέσυρε νάρκες από ναρκοπέδια που βίσκονταν σε στρατιωτικούς κόμβους των ορεινών και ημιορεινών περιοχών και τις εναπόθετε διάσπαρτες στο γυάλιο. Επειδή είχαν συμβεί πολλά ατυχήματα, η αστυνομία (χωροφυλακή τότε) φύλαγε με σκοπούς τις διαβάσεις του ποταμού, για να μη περνούσαν ανθρώποι προς το γυάλιο.

Εμείς, πεινασμένοι πισπιρικάδες, μη γνωρίζοντες τίποτε απ' όλα αυτά, συνεχίζαμε αμέριμνοι την πορεία μας, οπότε βλέπουμε το σκοπό χωροφυλακα να περνά, όπως - όπως και έντρομος το ποτάμι, έχοντας το όπλο χιαστί, στο ένα χέρι τα παπούτσια του και με το άλλο να μας κάνει νόημα να σταματήσουμε. Πρώτο στιγμή σκεφτήκαμε να τρέξουμε για τον προορισμό μας, όπως τα πεινασμένα θηρία προς το θήραμά τους.

Κάποια όμως στιγμή, ενώ εί-

χαμε απομακρυνθεί κάμποσο από την όχθη του ποταμού, ακούσαμε δυνατές, άγριες αλλά και γεμάτες απειλίσια φωνές. Δε δώσαμε σημασία και προχωρούσαμε. Οι φωνές γίνονταν πιο έντονες και απειλητικές: "Γυρίστε πίσω, θα σκοτωθείτε, είναι νάρκες!" Εμείς όμως το βιολί μας.

Οι φωνές που εμπεριέχον απειλή, αλλά και απειλίσια συχρόνως, προέβλιναν από το σκοπό χωρόφυλακα που φύλαγε τη διάβαση (πόρο) του ποταμού κοντά στη θέση "Κρουσάλλη". Δεν μας κατάλαβε όταν περάσαμε. Το ποτάμι σε προηγούμενες πλημμύρες (κατεβασίες) παρέσυρε νάρκες από ναρκοπέδια που βίσκονταν σε στρατιωτικούς κόμβους των ορεινών και ημιορεινών περιοχών και τις εναπόθετε διάσπαρτες στο γυάλιο. Επειδή είχαν συμβεί πολλά ατυχήματα, η αστυνομία (χωροφυλακή τότε) φύλαγε με σκοπούς τις διαβάσεις του ποταμού, για να μη περνούσαν ανθρώποι προς το γυάλιο.

Εμείς, πεινασμένοι πισπιρικάδες, μη γνωρίζοντες τίποτε απ' όλα αυτά, συνεχίζαμε αμέριμνοι την πορεία μας, οπότε βλέπουμε το σκοπό χωροφυλακα να περνά, όπως - όπως και έντρομος το ποτάμι, έχοντας το όπλο χιαστί, στο ένα χέρι τα παπούτσια του και με το άλλο να μας κάνει νόημα να σταματήσουμε. Πρώτο στιγμή σκεφτήκαμε να τρέξουμε για τον προορισμό μας, όπως τα πεινασμένα θηρία προς το θήραμά τους.

Κάποια όμως στιγμή, ενώ εί-

χαμε απομακρυνθεί κάμποσο από την όχθη του ποταμού, ακούσαμε δυνατές, άγριες αλλά και γεμάτες απειλίσια φωνές. Δε δώσαμε σημασία και προχωρούσαμε. Οι φωνές γίνονταν πιο έντονες και απειλητικές: "Γυρίστε πίσω, θα σκοτωθείτε, είναι νάρκες!" Εμείς όμως το βιολί μας.

Οι φωνές που εμπεριέχον απειλή, αλλά και απειλίσια συχρόνως, προέβλιναν από το σκοπό χωρόφυλακα που φύλαγε τη διάβαση (πόρο) του ποταμού κοντά στη θέση "Κρουσάλλη". Δεν μας κατάλαβε όταν περάσαμε. Το ποτάμι σε προηγούμενες πλημμύρες (κατεβασίες) παρέσυρε νάρκες από ναρκοπέδια που βίσκονταν σε στρατιωτικούς κόμβους των ορεινών και

ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ ΠΟΥ ΠΡΩΤΟΒΓΑΙΝΑΝ ΟΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ

Εσείς βουνά μου όμορφα
Τζουμέρκα-Περιστερί
λιώστε τα χιόνια γρήγορα
να χορταρίσει ο τόπος
να βγουν κοπάδια στις πλαγιές,
βλάχοι και βλαχοπούλες.

Με το τέλος του Μάη και το έμπα του "Θερτή", οι συντροφικές των κτηνοτρόφων κατέφθαναν στα "μαντριά", τα καλοκαιρινά δηλαδή στανότοπια τους με τα γαλαροκόπαδα και τ' αλογομούλαρα. Οι ζουμιαραίοι και οι στερφαράιοι είχαν "πίσει" το ζγουροτόπι και το στερφοτόπι πριν ένα μήνα περίπου με τα ζγουρόστερφα. Αυτοί πάθαιναν "νύλες ζωντανές"

να "παόσουν" τα παγωμένα χιόνια που σκέπαζαν τις διαβάσεις κατάραχα στους αυχένες της Πίνδου και να φέρουν τα κοπάδια στο λιβάδι τους.

Τα σποβαγμένα χιόνια στους καταραχιάδες εξαγάγκαν τους νομάδες τον πρώτο μήνα του καλοκαιριού, "απανέξιο", όπως συνήθιζαν να λένε, ν' αργέουν στα χαμηλώματα του μαντριά, που ο τόπος ήταν "έξιονος" από τον Απρίλη και τα χορτάρια έφταναν "ως τα γόντα".

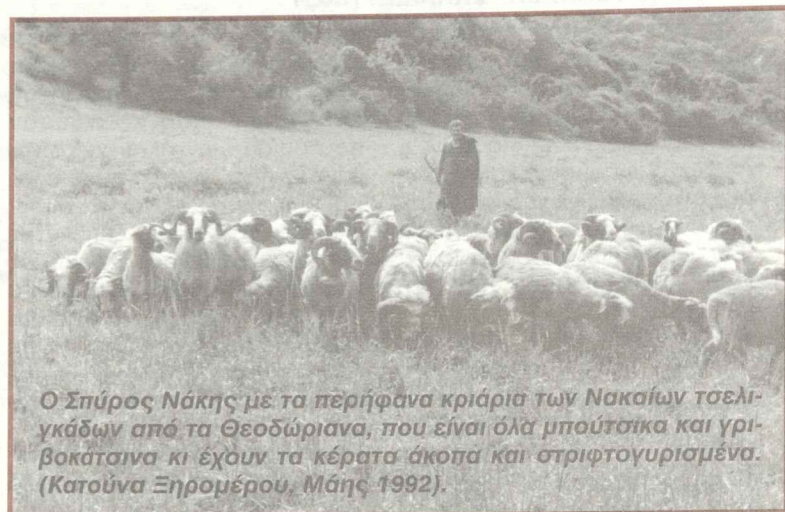
Με τον τρόπο αυτό "απαντούσαν" φύλαγαν δηλαδή αβόσκητο το άλλο λιβάδι "τα σπανά", που χορταρίαζαν για τα καλά καθώς προχωρούσε το καλοκαίρι και γλύναινε ο καιρός. Πέρα απ' αυτό, οι νομάδες έπιαναν τα ριζά των βουνών για ν' αποφύγουν τα ζωντανά τους το μεγάλο κρύο και για να τα προφυλάξουν από τις "εξιονίστρες" γιατί το πρώτο χορτάρι που έβγαίνε μόλις έλυνε το χιόνι, "πείραζε" τα πρόβατα, νοφιτρώετο καθώς ήταν και δεν είχε χάσει την πίκρα και τη σπιρτάδα του, αφού η βροχή κι ο ήλιος δεν είχαν προλάβει να του πάρουν τη φαρμακίδα.

"Απανέξιο" τα βουνά γέμιναν από την ανθρώπινη παρουσία, τα χουγιατά, τα σαλαπτά, τα σιουρτά και τα τραγούδια των τζιομπαναραίων, τα βελάσματα των προβατιών, τα ρεκάσματα των γιδιών και τ' αλυχτήματα των σκυλιών. Η ζωή ξανάρχιζε, τα βουνά έπνιονταν από το βαρύ ύπνο του χειμώνα. Με τους τζιομπαναραίους ανέβαιναν στα στανότοπια οι γυναίκες και οι βλαχοπούλες να βοηθήσουν τις φασίλιες τους στις πρώτες δουλειές στα καλοκαιρινά λημέρια τους. Τέτοιες ήταν το διόρθωμα της στρουγκιάς της πετροκάλυβας και το κουβήλημα έζυλων για τη βραστογάλα και τις σταχτοκούλινες από τα πυκνόλογα των ελατιών, των κέδρων και της οξιάς που ζώνουν τα ριζά των βουνών τους, αφού στα σπανά των Αλπιών τοπίων που βρίσκονται οι περισσότερες στρουγκές των νομάδων των Τζουμέρκων δεν υπάρχει ούτε βάλμος.

Σε κάθε μαντρί πήγαιναν διαφορετικοί μίχτες κάθε καλοκαίρι που άρμεγαν στην ίδια στρουγκά, αλλά κρατούσαν έξωχρα τα πρόβάτα τους κατά συντροφιάς, ώστε το κάθε γαλαροκόπαδο να μην ξεπερνάει τις 500-600 προβατίνες και το κάθε ζγουροκόπαδο ή στερφοκόπαδο να μην έχει περισσότερα από 350-400 κεφάλια για "δουλεύουν" τα ζωντανά καλύτερα τον τόπο, ν' αργέουναν με άνεση τα γαλάρια και να στανώνονται με ευκολία.

Το κοπάδι που ήταν "μονοσήμαδο και άσμιγο" δηλαδή το αποτελούσαν τα πρόβατα 4-5 αδερφιών που ξεχείμιζαν μαζί και δεν έσμιγε με άλλα μπουλούκια, το χαρακτήριζε ένα γαρό δέσμο των προβατιών μεταξύ τους. Δεν έμενε εύκολα πρόβατο σε ξένο κοπάδι, αλλά και το ξεκομμένο ή λακισμένο πρόβατο ήξερε το "σύμμα" του κοπαδιού του, γνώριζε το γρέκι του, το στάλο, τη στρουγκά του και έβρισκε βελάζοντας το κοπάδι του. Κάποιες προβατίνες και κριάρια άμα "έπερτε" ξένο πρόβατο στο κοπάδι τους το κυνηγούσαν, "το κούτραγα" εξαγναγκάζοντάς το να φύγει. Ενδεικτικό της "νοοτηρίας" αυτής του κοπαδιού είναι το "μολήμα" του γεροτέλγικα και αξιοπράτομάχου Γιώργου Καρατζή. Το καλοκαίρι του 1932, που ξεκαλοκαίριζε στα Κούτσουρα Ασπροποτάμου, τα 584 πρόβατα του κοπαδιού του, που ήταν μονοσήμαδο, σε μια βραδιά πέρασαν μέσα από τρία άλλα κοπάδια, έομιξαν, αλλά χωρίσαν μόνο τους και το πρωί στο γρέκι τους κοιμούνταν τα 583. Μία "κρούτα κάλεσια" μόνο έμεινε στο κοπάδι του Τάκη Λιανού, γιατί ήταν άρρωστη.

Τα πράματα είναι "νοητά" έλεγαν οι παλιοί πρατάραιοι και ανέφεραν περιπτώσεις προβατιών και σκυλιών που "εξάμπαγαν" στα καλοκαιρινά λιβά-

Ο Σπύρος Νάκης με τα περίφανα κριάρια των Νakaίων τσελικάδων από τα Θεοδώρια, που είναι όλα μπουτάκια και γριβοκάσινα κι έχουν τα κέρατα άκοπα και στριφτογυρισμένα. (Κατούνα Ξηρομέρου, Μάης 1992).

δια τους μετά από 15-20 μέρες, ενώ τα είχαν παρατήρει την άνοιξη στα χειμαδιά, είτε γιατί τα είχαν χάσει, είτε γιατί ήταν γηρασμένα και άρρωστα. Υο άξιο απορίας είναι ότι τα ζωντανά αυτά κωμούνταν μέσα από πόλεις και χωριά: Κατούνα, Καρβασαρά, Άρτα...

Τη νοητική ικανότητα των ζώων ενισχύουν και τα λόγια του Βουλγαρελιώτη τσελίκκα Γιώργη Πλουύμης: τα πρόβατα "φυλάνε σύνορο" άμα μάθουν το "σύμμα" τους και τα στομάχι ο το τζιομπάνος τους καμιά δεκαριά μέρες στα σύνορα του λιβαδιού τους.

Συνθιτισμένο φαινόμενο ήταν επίσης και το "ταράφιασμα" των προβατιών. Στα διάσελα και στις κορφές που έβγαιναν τη νύχτα τέσσερα ως πέντε κοπάδια "να γρεκιόσουν" κοιμούνταν το ένα δίπλα στο άλλο ταρφαρισμένα, δηλαδή κάθε κοπάδι γρεκιόζε έξωχρα ή "έκρουγαν" λίγο στις άκρες τους. Μόνο κάποια βαρβάρτα κριάρια "παραβιάζαν" την αρχή αυτή αναζητώντας ερωτικό σύντροφο σε ξένο κοπάδι να χορτάσουν το αίσιαστο ερωτικό πάθος τους τον καιρό του μαρκάλου.

"Απανέξιο" στα Τζουμερκιώτικα ξεκαλοκαίρια έπεφταν απαννέτες κρύες βροχές, άγρια πετροχάλαζα και το χιόνι συχνά λεύκαζε τις ακροκορφές, οπότε το "περνιαστό" κρύο στο βραδυνό απόβροχο και στην αποβροχάρικη αυγή νύσαν αναπόφορο. απ' αυτό και η παροιμία: *τίποτε δε με μάρανε, της άνοξης το κρύο*. Άνθρωποι και ζωντανά καρτερούσαν να βγει ο ήλιος, "ν' απολύσει" τη μέρα να ζεσταθούν. Άλλοτε πάλι οι κατακαυσιμένες αντάρες στα ποτάμια "βύζαναν νερό" κι άπλυναν την ασπρογαλάζια φορεσιά τους σ' ολάκαιρο το ξεκαλοκαίρι κρύβοντας τα πρόβατα και τα γιδερά. Ούτε κούδονια, ούτε βρεχάλες προβατιών άκουγαν οι τζιομπαναραίοι και πάσχισαν "μ' αντικαισμό" να καταλάβουν πού βόσκουν τα κοπάδια τους. Η αγωνία και ο φόβος τους κυρίευε γιατί οι κατακοκλέφτες έβρισκαν ευκαιρία να ξεκούσουν ολόκληρο φτερό κοπαδιού χωρίς να τους "πάρουν χαμπέρι". Μα σαν "παίρνονταν οι αντάρες" αγάλια-αγάλια και οι πλαχτιές αγκάλιαζαν το κοπάδι καθώς ήταν απλυνμένο σ' ένα ολόστρωτο σάδι ή σε κάποιο γλυκό ανάραχο, η μαγεία, η γαλήνη, η ομορφιά της εικόνας πλημμυρίζαν το μοναχικό πράτρη που "απόλαγε την καρδιά του" να μιλήσει με τη φλογέρα του.

Τα Τζουμερκιώτικα βουνά που έμειναν έρημα και μοναχά, ένα ολόκληρο εξάμηνο, όσο οι νομάδες έλειπαν στα χειμαδιά, στολίζονταν με περίσσειες χάρες να υποδεχτούν τα προβατοκόπαδα, που καθώς άρμεγαν στα γνώριμα λημέρια τους, έκαναν τις μακριές ψηλόραχες ν' ασπρολογούν, τα γελούμενα διάσελα και τα κατάρχωρα καθαροσπάνια να ξαναζωντανεύουν. Η αστραφτερή γυαλάδα και η εζαίσια λαμποβολή του Πινδικού τοπίου χάριζαν στιγμές ευτυχισμού και αναγάλλια στους νομάδες και στα ζωντανά τους που πρωτογένοιονταν τις απειρόκαλλες ομορφιές του. Ολάκαιρη η επικράτεια των ξεκαλοκαριών από την Κωστήλατα της Θεοδωριαντικής ως το Γαλαρόκαμπο του Συρράκου λαμποκοπούσε από τις χιονοστιλμίδες, τις άγριες καταγίνες του χειμώνα και τ' ανοιξιάτικα χαλαζοβρόχια που είχαν σγουροπλύνει τους στάλους, τα γρέκια και τα παλιοκόπρια που ήταν γαλαζοπράσινα από τις αμάλαγες τουσκινίδες και τις τρυφερές νένες. Η υδρόλαση χλόη, τα μυριόχρωμα αγριολούουδα, τα σπάνια αγριοβότανα, τα ολόχλωρα περούσια άφηναν το λεπτό άρωμά τους να σμίξει με τη ρωμάλια μυρωδιά του κέδρου, του ελάτου και της οξιάς και με το ζαλιστικό μοσχοβόλημα της ρίγανης, της θρούμης και

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

- Ο **Αριστείδης Χάιδος** γιος του προέδρου του Συνεταιρισμού Γιάννη Χάιδου πήρε πέρσι το πτυχίο Ιατρικής από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και τώρα υπηρετεί ως Αγροτικός γιατρός στο Αγροτικό Ιατρείο στο Μυρδερύλλο.

- Ο **Κώστας Χάιδος**, γιος του προέδρου του Συνεταιρισμού Γιάννη Χάιδου πήρε το πτυχίο από τη Σχολή Ηλεκτρολόγων - Μηχανολόγων και Ηλεκτρονικών Υπολογιστών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Θερμά συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Ο Γενικός Επιθεωρητής Λιμενικού Σώματος Αρχιπλοίαρχος **Νικόλαος Κаланτζής** του Χαραλάμπους και της Αικατερίνης Κаланτζή το γένος Κωνσταντίνου Σταμάτη προήχθη εις τον βαθμό του Υποναύαρχου.

Θερμά συγχαρητήρια.

ΣΤΕΚΙ ΛΟΓΟΥ - ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

Το ΣΤΕΚΙ ΛΟΓΟΥ - ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ της Αδελφότητας Βασιλοπλουτιών Ιωαννίνων, πραγματοποιεί τις εκδηλώσεις του στην ιδιόκτητη αίθουσα Κολωνού 48, κάθε πρώτη Δευτέρα του μήνα.

Στις 4-3-1996 τίμησε τη γιορτή της γυναίκας, με ομιλήτρια την κυρία Καλλιψία Κατζιλιέρη, η οποία με μεστό και γλαφυρό λόγο αναφέρθηκε στους ιστορικούς αγώνες της γυναίκας και στα σημερινά προβλήματα με κύριο άξονα την ειρήνη.

Παράλληλα υπήρχε έκθεση και παρουσίαση δύο Ηπειρωσιών ζωγράφων, της Έφης Μάνου από το Πιγούνι και της Βασιλικής Μπούλη από την Άρτα. "Δύο καλλιτέχνιδες με διαφορετική τεχνολογία. Δύο ψυχές όμως που μιλούν με το χρώμα κι ακολουθούν με το χρωστήρα τους τη θεά τέχνη και δημιουργούν δικά τους πλάσματα", είπε η ποιήτρια Άννα Μπουρατζή - Θώδα, σε μικρή αναφορά.

Η γιορτή άρχισε με χαιρετισμό του προέδρου της Αδελφότητας κ. Παναγιώτη Μπουρατζή και με απαγγελία ποιήματος του Λεωτέρη Τζόκα "Υμνος προς τη Γυναίκα". Χαιρετισμούς απηύθυναν, ο πρόεδρος της ΠΣΕ κ. Κώστας Αλεξίου και η κ. Νίκη Γκουντουβά υπεύθυνη της Επιτροπής Αποδήμων της ΠΣΕ.

Την παρουσίαση των κειμένων και των ομιλητών είχαν ο Λεωτέρης Τζόκας και η Άννα Μπουρατζή - Θώδα, ποιήματα της οποίας επίσης διαβάστηκαν.

Διαβάστηκαν κριτικές των δύο ζωγράφων μέσ' από διαφάνειες έργων τους με ενθουσιασμό των παριστάμενων.

Ανάμεσα στο πλήθος ανθρώπων του πνεύματος ο συγγραφέας Παναγ. Παπασπύρου, η αγιογράφος Μαρία Τζίμα, ο πρόεδρος της Αδελφότητας Κουκλιτών, ο πρόεδρος της Αδελφότητας Μαλαρακίου Χρήστος Κανιάς, ο Γιώργης Παναγιώτης Γιωργιούτσος, η Βίκη Καραγιάννη μέλος του ΔΣ της Ομοσπονδίας Τζουμέρκων, ο Δημ. Χατζαρόπουλος αντιπρόεδρος Ζαγοριάνων, ο πρώην πρόεδρος της Ομοσπονδίας Τζουμέρκων Δημ. Γκοργιάς που μέσα σε συγκίνηση πρόσφερε στις ζωγράφους ανθοδέσμες.

Η κυρία Εριέττα Σουρανάκη, μέλος της πολιτιστικής κίνησης για τον Τάσο Χαλκιά απήγγειλε το ποίημα "Μάνα". Ο κόσμος παρακολούθησε με ενθουσιασμό, άκουσε με προσοχή τους ομιλητές τους οποίους καταχειροκρότησε και θαύμασε τα έργα τους. Αυτό το στέκι είναι μοναδικό που λειτουργεί κάθε μήνα, στο χώρο της αποδημίας, ιδρύθηκε το Δεκέμβριο 1995 και έχει στο ενεργητικό του άλλες δύο επιτυχημένες εκδηλώσεις. Η πρώτη για τον αδάνατο, μεγάλο, καλλιτέχνη ΤΑΣΟ ΧΑΛΚΙΑ. Η δεύτερη ήταν αναφορά στην ιστορία και το έργο της αδελφότητας Μαζαρακικών. Αυτή η ζεστή γωνιά ιδρύθηκε από πνευματικούς και άλλους ανθρώπους με ευαισθησία, οι οποίοι αντιστέκονται στην ισοπέδωση και σκοπό έχει να ακούγονται οι φωνές του Ελληνικού πολιτισμού, της τέχνης του λόγου και της παράδοσης.

Ο Διόνυσος Ζηκοπούλος απ' τα ιδρυτικά μέλη είχε την οργάνωση και το στολισμό της αίθουσας με αντικείμενα Ηπειρωτικής τέχνης. Στο κλείσιμο προσφέρθηκαν πίτες που έφτιαξαν οι γυναίκες, κρασί και αναψυκτικά. Ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Άνω Καλαμπεριστών, μουσικός και τραγουδιστής Μιχαήλ Μιχόπουλος με την κομπανία του διασκεδάσε τον κόσμο και άλω γευτήκαμε μια παραδοσιακή μπουσούλα του συμπληρωμένου αρτοποιού και φίλου που είναι κοντά σ' αυτή την προσπάθεια κ. Στυλ. Νικόλαου.

Η επόμενη Δευτέρα ήταν η πρώτη του Απριλίου. Με την ευκαιρία της Πασχαλιάς παρουσιάστηκε το θέμα "Θρήνη της Μεγάλης Εβδομάδας και της Μεγάλης Παρασκευής μέσ' απ' τους αιώνες και την παράδοσή", με μουσικό συγκρότημα.

Ευχαριστούμε όλους όσοι παραβρεθήκατε σ' αυτή την όμορφη πραγματική εκδήλωση.

Άννα Μπουρατζή - Θώδα - Ποιήτρια

ΝΕΟ ΔΣ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ο ταμίας της Αδελφότητάς μας **Σταύρος Σκουτέλας** εκλέχτηκε στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ηπειρωτικής Εταιρείας. Τον συγχαίρουμε και του ευχόμαστε καλή επιτυχία και στο νέο τομέα κοινωνικής προσφοράς.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας έχει ως εξής: Μετά από πρόσκληση του πλειοψηφίσαντος κ. Αγ. Κίτσου τα εκλεγμένα μέλη συγκροτήθηκαν σε σώμα ως εξής:

Μιχαήλ Γ. Μελάς Πρόεδρος
Άγγελος Κίτσος Αντιπρόεδρος
Χρήστος Αλεξίου Γενικός Γραμματέας
Βησσαρίων Μπακόλας

Αναπληρωτής Γεν. Γραμμ.

Γεώργιος Παππάς Ταμίας

Γεώργιος Μαγκλογιάννης Αναπληρωτής Ταμίας

Αλεξάνδρα Βλάχου-Σπυριδωνος Σύμβουλος επί αναπτυξιακών

και πολιτιστικών θεμάτων

Ηπειρού

Μέλη

Σταύρος Σκουτέλας

Κων/νος Σακελλαρίου

Αναπληρωματικό μέλη

Ευγένιος Ζαλοκώστας

Δημήτριος Κρυστάλλης

Αθανάσιος Λιούμης

Επίσης από την ίδια Γ.Σ. εξελέγησαν και δύο μέλη ως Εξελκτική Επιτροπή:

Κατερίνη Προκόπης

Γεωργιάδης Πέτρος

Greenpeace International

Στην εποχή μας, εποχή που κατ' εξοχήν απειλείται η καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος του πλανήτη μας έρχονται αναφανείς πολλές προσπάθειες μικρών ή μεγάλων οργανώσεων που έχουν ως στόχο τους με κάθε τρόπο την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος.

Η Greenpeace είναι σήμερα η ισχυρότερη οικολογική οργάνωση στον πλανήτη. Είναι ο πιο γνωστός οικολογικός μη κυβερνητικός οργανισμός στον κόσμο. Ισως και ο πιο πλούσιος, καθ' όσον το World Wildlife Fund (W.W.F.) (Παγκόσμιο Ταμείο για τη Φύση) την ξεπερνά ελάχιστα, και σίγουρα ο πιο ισχυρός οργανισμός και έχει την μεγαλύτερη σχεδόν προβολή από τα Μ.Μ.Ε.

Η Greenpeace ιδρύθηκε το 1970, από μια ομάδα αμερικανών ειρηνιστών - μερικοί απ' αυτούς ήταν και βετεράνοι του Βιετνάμ - και από μερικούς Καναδούς. Όταν ανακοινώθηκε ότι οι Η.Π.Α. επρόκειτο να κάνουν δοκιμή μίας ατομικής βόμβας 1,5 μεγατόνων στα νησιά "Άλεούτες" της Αλάσκας, τότε αυτή η ομάδα με ένα φαρμάκιο πλοίο που το ονόμασαν Greenpeace (πράσινη ειρήνη) ξεκίνησαν μία έφοδο διαμαρτυρίας. Μεταδόθηκαν τότε "δυνατές" εικόνες σ' όλο τον κόσμο, κι έτσι εδραιώθηκε και γεννήθηκε αυτός ο κολλοσιαίος σήμα οικολογικός οργανισμός. Στη μέχρη σήμερα πορεία τους, η οργάνωση αυτή έχει να επιδείξει μάχες εναντίον των Γαλλικών πυρηνικών δοκιμών στην Μορορούα, εναντίον του κυνηγιού της φάλαινας, εναντίον της σφαγής των μαωρών της Φώκας, εναντίον της ρύψης τοξικών αποβλήτων στη θάλασσα. Από τις τελευταίες θαυματικές εκστρατείες είναι η νίκη εναντίον των Sheell τον Ιούνιο του 1995 και η εκστρατεία εναντίον των γαλλικών πυρηνικών δοκιμών το φθινόπωρο του '95.

Η επιλογή των θεμάτων των κατά καιρούς εκστρατειών της Greenpeace, έχουν απασχολήσει πολλούς. Πώς εξηγείται η προφανής επιλεκτικότητα ως προς τους στόχους της; Γιατί επί παραδείγματι η μανία εναντίον των γαλλικών δοκιμών και η σχετική παθητικότητα απέναντι στις κινέζικες δοκιμές και η χαλαρή διαμαρτυρία προς την Αυστραλία, χώρα παραγωγής πολλών αποβλήτων πυρηνικού; Η ίδια η Greenpeace εξηγεί την επιλογή των στόχων της από το γεγονός ότι ευκολότερα επιπηρεάζεται μια δημοκρατική χώρα που έχει τη μόνιμη ανησυχία της κοινής γνώμης, παρά μια δικτατορία. Δεν πρέπει όμως να μας διαφεύγει το γεγονός ότι η Γαλλία και η Νορβηγία, δύο αγαπημένοι στόχοι της Greenpeace, είναι οι χειρότεροι χρηματοδότες της, ενώ αντίθετα η Αυστραλία που είναι από τους πρώτες χρηματοδότες της Greenpeace εξαφανίστηκε τελευταία την συνεργασία της GP για να χτίσει ένα "οικολογικά ορθό" ολυμπιακό χωριό.

Η στρατηγική της GP αποφασίζεται από μία επιτροπή που την αποτελούν τα ανώτατα στελέχη της ανάμεσα στο Άμστερνταμ, παγκόσμια έδρα της οργάνωσης, στο Λονδίνο, νευραλγικό κέντρο επικοινωνιών, και το Αμβούργο, πλουσιότερο εθνικό γραφείο της στον πλανήτη.

Τα ανώτερα στελέχη της οργάνωσης τους κωκεαυούς σ' ένα από τα επτά καράβια του στόλου τους ή πηγαioερχονται στον πολικό σταθμό που χρηματοδοτεί η GP στην Ανταρκτική.

Όταν πριν από 20 ημέρες η Γαλλία πραγματοποιήσει την 6η και μεγαλύτερη πυρηνική δοκιμή της, στην Ατλάντιδα Φραγκαρούφα στο Ν. Ερηνικό, τόπος που αποτελεί 'η μάλλον αποτελούσε καταφύγιο για εκατοντάδες είδη σπάνιων ζώων (η έκρηξη είχε ισχύ 120.000 τόνων συμβατικής εκρηκτικής ύλης και ήταν 6 φορές ισχυρότερη από την ατομική βόμβα στην Χιροσίμα) η GP καταδίκασε έντονα και πάλι την έκρηξη αυτή στο Αρχιπέλαγος της Γαλλικής Πολυνησίας, που όπως δήλωσαν εκπρόσωποι της αποκαλύπτει τις πραγματικές προθέσεις των ανθρώπων, που τώρα επεξεργάζονται στη Γενεύη τη διεθνή συνθήκη για τη συνολική απαγόρευση των πυρηνικών δοκιμών.

ΦΟΙΒΗ ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΥ - ΓΑΛΑΝΗ

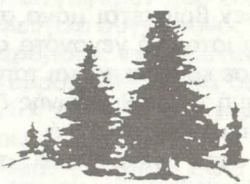
Συμβολαιογράφος

Χαρ. Τρικούπη 31

Τηλ.: 3300003

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ ΚΑΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΩΝ

Γράφει ο Χρήστος Β. Σταμάτης - Δικηγόρος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ

10. ΤΟ ΠΟΤΙΣΜΑ, ΑΛΑΤΙΣΜΑ ΚΑΙ Ο ΜΑΡΚΑΛΟΣ

Λόγω της καλοκαιρινής ξηρασίας, το χορτάρι ξηραίνεται, ιδίως στα σπανά βοσκοτόπια και τα πρόβατα έχουν ανάγκη από νερό και προς τούτο η οδηγούνται μία δύο φορές την εβδομάδα στην πλησιέστερη πηγή, ή το πλησιέστερο ποτάμι ή έχουν κατασκευαστεί τις λεγόμενες "ποτίστρες" ή "κουρίτες", παλαιότερα στενωμακρές λεκάδες που δημιουργούσαν σκάβοντας το εσωτερικό του στη μέση κατά μήκος εις δύο σχιθέντος κορμού δένδρου ή δια του σφιχτού κορμώματος τριών σανίδων εν ειδή μεγάλης λεκάνης, τις οποίες γεμίζουν με νερό που μεταφέρουν με τα ζώα τους μέσα σε τενεκεδένια δοχεία.

Συνήθως, εκεί κοντά στις ποτίστρες, δημιουργούν και τις "αλατίστρες" που είναι πέτρες με κάπως λεία την προς τα επάνω επιφάνειά τους, στην οποία ρίχνουν αλάτι, στερεωμένες στη βάση τους με μικρότερες πέτρες. Εκεί, τα πρόβατα, τρώνε το αλάτι, διψούν περισσότερο πίνουν το νερό και μπορούν στη συνέχεια καλλίτερα να βοσκήσουν τρώγοντας το ξηρό συνήθως χορτάρι.

Ο μαρκάλος, για να μείνουν έγγενες οι προβατίνες, γινόταν παλαιότερα κυρίως από τα μέσα Ιουλίου και μετά, ενώ τα τελευταία χρόνια, ιδίως μετά το 1970 από των αρχών Ιουνίου, από διαλεγμένα συνήθως κριάρια, τα οποία, ανάλογα με τον αριθμό του κοπαδιού, διαθέτει ο κάθε κτηνοτρόφος. Είναι τα λεγόμενα κριάρια αναπαραγωγής, ώστε να βγαίνουν και καλά αρνιά, κατ' αντίθεση προς τα ευνοηχισμένα κριάρια, τα οποία πάντοτε είναι λιγότερα και από μικρά τους δένουν τα κέρατα, ώστε να τα κατευθύνουν προς πλάγια και όχι προς τα εμπρός και όταν μεγαλώσουν, μετά δηλαδή από τα δεύτερο-τρίτο χρόνο, τους κρεμούν διαφρών μεγεθύν, συνηθώς από τα μεγαλύτερα, κούδουνα και γίνονται τα λεγόμενα "μπροστάρικα", που πηγαίνουν σχεδόν πάντοτε μπροστά και ακολουθεί ολόκληρο το υπόλοιπο κοπάδι.

11. ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΥ Ο ΤΖΙΟΠΑΝΟΣ ΕΧΕΙ ΜΑΖΙ ΤΟΥ

Ο κάθε τζιομπάνος, έφερνε μαζί του πάντοτε το μαχαίρι, το σασίγιο, τη γκλίτσα του παλαιότερα από κόκκαλο ή ξύλο και κάποτε από σίδερο ή κεφαλή της, αλλά πάντοτε ξύλινο το υπόλοιπο μέρος της, την ίσκα του που ήταν σαν μανιτάρι που έβγαине δένον στους κορμούς των δένδρων, και το σκουρνάρι για ν' ανάβει το τσιγάρο του, τον φιλοκομμένο κρινό του και το τσιγαρόχαρτο και τον πριόβολό του (ατασάβιο μικρό σίδερο), με τον οποίο

κτυπούσε το σκουρνάρι και έβγαζε σπίνες που άναβαν την ίσκα για ν' ανάβει το τσιγάρο του, διότι, τότε δεν υπήρχαν ούτε τα τσακμάκια ούτε το μακρύ φυτίλι, ούτε οι μετέπειτα αναπτύχτες με βενζίνη ή υγραέριο. Το σκαούλι του με το ψωμί και ένα τυρόλαγο (τομάρι μικρό που μέσα έβαζε το τυρί και το κρατούσε υγρό) και το σκί του με νερό ή μετέπειτα ένα πατούρι για τον ίδιο σκοπό. Είχαν επίσης σπάγγο και ένα κοπιδί για να μπαλύνουν μόνοι τους τα ταρσούλια τους, βελόνα και κλωστή για να ράβουν τα ρούχα τους όταν ξεράβονταν ή τρυπούσαν κάπου, την ατλαζένια σκούφια τους και ορισμένοι και ένα ρολόι τσέπης και χειρικό μπινιό κομπολόι κίτρινης αποχρώσεως.

Ορισμένοι τζιομπάνηδες, είχαν και πολλά άλλα σύνεργα και εργαλεία με τα οποία έφτιαχναν κουτάλια ή κουτάλες ξύλινες, γκλίτσες από ξύλο ή κοκκαλο (συνήθως από κέρατο κριαριού ή τράγου) το πάνω μέρος τους, φλογέρες από καλάμι ή ξύλο αφοξυλιάς ή από φτερό αετού (κοκκάλινη) κλειδάρια (μικρά δοχεία στρουγκά που κοίμωνταν καλά) μέσα στα οποία έβαζαν τυρί που είχαν μαζί τους για να τρώνε. Έφτιαχναν επίσης χειρολαβές από τα κατευθύνουν προς πλάγια και όχι προς τα εμπρός και όταν μεγαλώσουν, μετά δηλαδή από τα δεύτερο-τρίτο χρόνο, τους κρεμούν διαφρών μεγεθύν, συνηθώς από τα μεγαλύτερα, κούδουνα και γίνονται τα λεγόμενα "μπροστάρικα", που πηγαίνουν σχεδόν πάντοτε μπροστά και ακολουθεί ολόκληρο το υπόλοιπο κοπάδι.

12. ΤΟ ΑΝΕΒΑΣΜΑ ΣΤΗΝ ΚΩΣΤΗΛΑΤΑ

Λόγω του ότι από την ξηρασία και τη βοσκή εξαντλείται το χορτάρι στους χαμηλότερους βοσκοτόπους, τα κοπάδια οδηγούνται κατά τους μήνες Ιουλίου και Αύγουστο στα ψηλότερα βοσκοτόπια και κυρίως ως τη λεγόμενη Πάνω Κωστήλατα, της οποίας το δικαίωμα βοσκής εκτίθεται σε πλειοδοτική δημοπρασία στην πόλη της Άρτας

και τους μήνες Μάρτιο - Απρίλιο κάθε έτους και καθένας πλειοδότης συγκεντρώνει και τους άλλους κτηνοτρόφους που θέλουν να οδηγήσουν εκεί τα κοπάδια τους για βοσκή, σε αριθμό όμως τόσον ν' αρκεί να βοσκήσει και όχι μεγάλο, και όλοι μαζί αυτοί, καταβάλλουν το ποσό που επιβαρύνονται ανάλογα με το μέγεθος του κοπαδιού που βόσκει ο καθένας στην Κωστήλατα και στο ορειό αναδείχθη πλειοδότης ο πλειοδότης συνάδελφός τους.

Η Κωστήλατα, της οποίας το υψηλότερο σημείο έχει υψόμετρο 2.892 μ. λόγω του ότι πέφτει πολύ χιόνι και

συσσωρεύεται από το Νοέμβριο μέχρι το Μάρτιο, που φτάνει και τα 4 μ. ύψος, αργεί να λειώσει το χιόνι, "να ξεχιονιστεί" και έτσι το χορτάρι αργεί να βγει και ο βοσκοτόπος είναι υγρός και δροσερός και δεν ξεραίνεται, γι' αυτό οι παραπάνω μήνες είναι οι πιο κατάλληλοι στο να εξυμνηρούν τα κοπάδια να βρίσκουν τρυφερό και αρκετό χορτάρι εκεί.

Εκεί, η ζωή των τζιομπαναραίων είναι σχεδόν ασκητική, είναι αποκομμένοι από τον λοιπό κόσμο, είναι ξεμοναχισμένοι ανά δύο τρεις στο κάθε μαντρί και τουλάχιστον στα παλαιότερα χρόνια μέχρι και το 1980 με τη σειρά ανά δέκα δεκαπέντε μέρες, κατέβαινε ένας τους στο χωριό για να πάρει ψωμί να πλυθεί και να αλλάξει, να μείνει και ένα δύο βράδια στο χωριό, να βγει και στα καφενεία και μετά, νύχτα να φύγει για την Κωστήλατα πάλι, ώστε πριν βγει ο ήλιος να έχει φθάσει στο μαντρί. Η διατροφή τους εκεί, είναι πολύ λιτή και συνήθως αποτελείται από ψωμί, γάλα, τυρί, τσαλαφούτι, γιουορτί, τραχανά και καμιά βραστή πατάτα που μόνοι τους βράζουν οι τζιομπάνηδες. Το νερό εκεί είναι λίγο και το κομβολούσαν άλλοτε με τις "βιτσόλες" ξύλινα στρουγγυλά κρεμαστά με λουρί ή σχοινί δοχεία νερού, από ξύλο κρέδου κυρίως φτιαγμένα, που διατηρούσαν δροσερό το νερό και μετέπειτα με μεταλλικά δοχεία από μικρές απομακρυσμένες πηγές ή από τις πλύσεις πηγής δύο ποταμών. Ο ύπνος εκεί είναι πολύ προβληματικός και το κρύο τοσούτερο και γίνεται κάτω από πρόχειρη με φτέρες καλυμμένα τσαρδάκια ή στη ρίζα κάποιου σπηλαιώτου βράχου, στο χώμα πάνω σε στρώμα από φτέρες ή καμιά παλιά ψάθα, αλλά τις περισσότερες φορές, ιδίως τα τελευταία χρόνια, κοντά στο κοπάδι που βόσκει όλη νύχτα, διότι κινδυνεύει από λύκους που συχνά πέφτουν πεντασμένοι κατερχόμενοι από τα υψηλότερα μέρη της Πίνδου και αποδεκατίζουν τα ποίμνια τρώγοντας ακόμα και άλογα ή βόδια, εάν βρεθούν μπροστά τους.

Η Κωστήλατα, η οποία είναι κα

Η Πολύτεκνη Ηπειρώτισσα

Ασφαλώς, δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι στις 29 Οκτώβρη του 1994 ο λαός της Ελλάδας, της Ηπείρου και η επίσημη Πολιτεία, απέδιδαν φόρο τιμής στην Ηπειρώτισσα γυναίκα, στο Ζαγόρι της Ηπείρου, με τα αποκαλυπτήρια του αγάλματός της.

Και δεν αποκαλείται τυχαία η Ηπείρος:

"ΕΥΑΝΔΡΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ".

Ακόμη, η αναμφισβήτητη πραγματικότητα του έπους του '40 και η θεοποίηση της γυναίκας της Πίνδου για την υπεράνθρωπη συμβολή της, που κατέληξε σ' ένα αποτέλεσμα που επηρέασε την τύχη της Ευρώπης στο Β' Παγκόσμιο πόλεμο, μας ωθούν στη δικαιολογημένη προσοχή μας να ερευνήσουμε και να ανακαλύψουμε το συστηματικό των ανδρών των επιτευγμάτων των Ηπειρωτών, τα οποία είχαν μέλεια όχι μόνο Πανελλήνια αλλά και παγκόσμια.

Θαρρώ πως καλά είναι εδώ να πούμε ότι πίσω από κάθε μεγάλη στιγμή ενός τόπου και τις επιτυχίες των ανθρώπων του, πρέπει να αναζητήσουμε τη μητέρα.

Και η Ηπειρώτισσα μάνα, ανάμεσα σ' όλες τις σπουδαίες γυναίκες κατά την πρώτη θα έλεγα θέση, όχι γιατί η ίδια πάσχει για μια τέτοια πρωτιά αλλά γιατί οι συνθήκες την ανάγκασαν να επιδείξει την πρωτιά της.

Δύσβατος τόπος η Ηπείρος. Σύμπλεγμα μια πολυδαίδαλο η Πίνδος μας, τραχύ, από στεγνό βράχο και δασωμένες ρεματίες, πρωινωτές ράχες, κυματιστά κορφοβούνια. Έχει πρόσωπο λεβεντικό, έχει τη σφραγίδα του μυθικού, του αιώνιου.

Το ίδιο και η γυναίκα της Πίνδου, η Ηπειρώτισσα μάνα, που μέσα σ' αυτές τις συνθήκες κατά κανόνα έφερνε στον κόσμο πολλά παιδιά και είχε να παλέψει με τα στοιχεία της φύσης και με τον αγώνα αυτόν της οικογένειας για να τη ζήσει και να τα βγάλει πέρα.

Η πολύτεκνη μάνα, αναφέρεται στην ιστορία της Ηπείρου σαν ένα πρόσωπο τόσο δυνατό και μεγάλο, όσο ευλογημένο και προκομμένο.

Γιατί, από τη μάνα αυτή ξεκίνησε η προκοπή και η πρόδοος και έφτασε σε υπερπόντιους τόπους και σε μακρινές πολιτείες.

Η πολύτεκνη Ηπειρώτισσα μάνα, στάθηκε από το Θεό για να κρατήσει μετερίζι στο Σούλι, όταν στο πρόσωπο της Δέσπως στον Πύργο του Δημιούλα στα 1803 ανανίκαζε παιδιά κι εγγόνα, εν ονόματι της Ελληνικής συνείδησης και της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας.

Και τα φυσικά ανάψανε κι όλες φωτιά γινήκαν.

Αργότερα, θα έρθει η Γιαννιώτισσα και η γυναίκα του κάμπου για να υποδεχτεί στις Πύλες της Ηπειρωτικής Πρωτεύουσας του Μπιζαννομάχου στα 1913.

Και θα θεοποιηθεί αυτή η μά-

να σ' ένα απλήσιαστο βάθρο, στο έπος του '40. Η μεγαλωσύνη της Ηπειρώτισσας μάνας όμως, δεν βρίσκεται μόνο στα μεγάλα ιστορικά γεγονότα αλλά και σε κάθε μικρά και ταπεινή στιγμή της καθημερινής ζωής με τη μεγάλη φαιμελιά.

Έτσι στην Ηπείρο, εκεί, στα δύσκολα χρόνια, και στη σημερινή εποχή μας - που η τελευταία τείνει σε μια γενική για κάθε χώρο κοινή αντίληψη ζωής - θα δούμε την Ηπειρώτισσα μάνα να ξυπνά πρώτη απ' τα χαράματα και να κοιμάται τελευταία το βράδυ.

Θ' ανάψει τη λάμπα για να δουλέψει σκληρά για να στήσει το νοικοκυριό της μέρας. Για να εξασφαλίσει το καλό φαί, το καλό ντύσιμο και τη σωστή συμπεριφορά των παιδιών στη διάρκεια της μέρας που όπου να 'ναι ημερώνει. Κι η αγωγή, η αγρύπνια της μάνας, αυτό το ακριβό διαμάντι που για να λάμψει στα παιδιά, πρέπει εκείνη να μην έχει αναπτύξει.

Παλιότερα ζύμωνε μόνη της στην πόλη και το χωριό, έραβε τα ρούχα των παιδιών εργάζονταν σκληρά στο χωράφι και στα ζωντανά του σπιτικού κι έκανε τη νύχτα - μέρα.

Μα και σήμερα, που οι προδιαγραφές είναι διαφορετικές και ασύγκριτα καλές κατανοούμε με όλοι πόσο δύσκολο είναι το έργο της πολύτεκνης μητέρας.

Να, λοιπόν, γιατί της πρέπει μια ξεχωριστή τιμή, αφού η ίδια μέσα από τόσο αγώνα, γίνεται θυσία στο βωμό της κοινωνίας, καθώς προσφέρει στην πατρίδα βασιτάρια, ελπίδα του έθνους μα και υπόσχεση για το μέλλον της πατρίδας μας.

Κι αυτή η μάνα, περισσότερα από κάθε άλλη, δέχεται τις συνέπειες της ασθένειας, της ατυχίας, της ξενιτιάς.

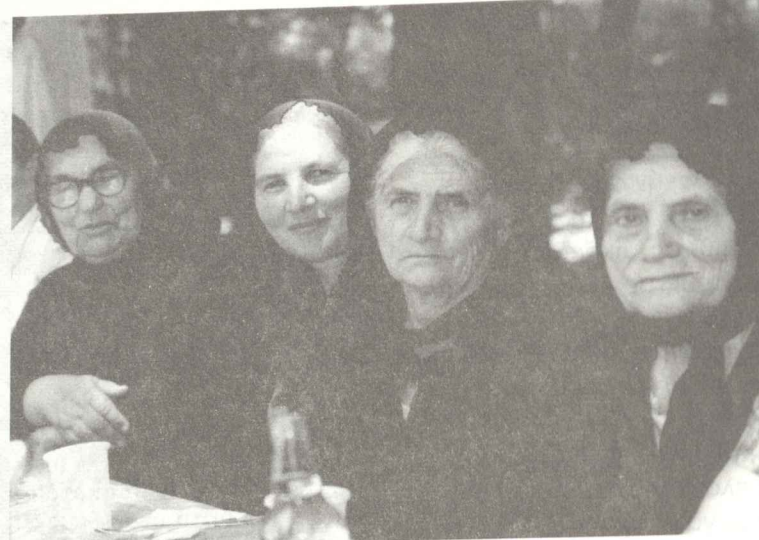
Ρώτησαν κάποτε μια μητέρα εννέα παιδιών, που έπαιζαν τριγύρω της ένα δειλινό σε μια ευτυχισμένη στιγμή, ποιο απ' όλα αγαπούσε περισσότερο.

Και κείνη, απάντησε: Μέχρι να γίνει καλά εκείνο που είναι άρρωστο και μέχρι να γυρίσει, εκείνο που είναι μακριά. Κι αυτό το μακριά, για την Ηπειρώτισσα μάνα παύει να είναι διαφορετική διάσταση σ' όλες τις εποχές κυρίως του παρελθόντος.

Γιατί, αυτό το μακριά μεθερμηνεύεται σε ξενιτιά. "Τα έρματα τα ξένα και τα μακρινά" κατά τη δημοτική μούσα.

Η Ηπείρος, σκληρή γη και άγονη, δεν ήταν ποτέ εύκολη για τα παιδιά της. Και δεν είναι τυχαίο ότι οι περισσότεροι Έλληνες της διασποράς, είναι Ηπειρώτες.

Η πολύτεκνη μάνα, είναι η πρώτη που θυσιάζεται σ' αυτή την πραγματικότητα, και εύλογα στερείται τα παιδιά της που φεύγουν για μια καλύτερη τύχη. Εκεί, στην ξενιτιά θα σπουδάσουν, θα δουλέψουν, θα προκόψουν και θα γυρίσουν νικητές για μια μόνα μέρα. Για να προλάβουν τη μάνα ζωντανή και για να προσφέρουν στην πατρίδα

αυτά που της χρωστούμε.

Οι Ηπειρώτες ευεργέτες μας, γόνοι πολύτεκνων οικογενειών οι περισσότεροι, θα μεγαλουργήσουν στην ξενιτιά. Αλλά ο δρόμος δεν είναι πάντα, ή μάλλον ποτέ δεν ήταν εύκολος και πλατύς.

Θα γνωρίσουν πρώτα την περιφρόνηση, την αμφισβήτηση και αφού εργαστούν σκληρά και καταβιώθουν με το ήθος, τη μόρφωση και την εργατικότητα θα κατακτήσουν στα ξένα τη θέση που τους ταίριαζει.

Και όλα αυτά η μάνα τα διαισθάνεται και πανάει αφάνταστα.

Αν αυτή, η έγγονα της μάνας για ένα δυό παιδιά είναι πάντα μεγάλη, πόση αλήθεια μπορεί να είναι για την πολύτεκνη; Γιατί στη μητρική καρδιά, τα ποσά της αγάπης και του πόνου είναι ανάλογα και όχι αντιστρόφως ανάλογα...

Όμως εκεί μακριά, τους δίνει δύναμη και τα κρατά η προσευχή κι η ευχή της. Τα Ηπειρώτες παιδιά της διασποράς, συνέλαβαν στο παρελθόν την προοπτική, που επέτρεψε στους Έλληνες την επιτυχία για μια βελτίωση των συνθηκών ζωής σε χρόνια δύσκολα και σκληρώμενα.

Και οι Ηπειρώτες ευεργέτες ήταν μνημόνοι στη γνήσια ορθολογική αντίληψη για μια αναβαθμισμένη κοινωνική πολιτική που έπρεπε να εφαρμοστεί σε μια πατρίδα τόσο δυστυχημένη...

Έτσι, στη Μολδοβλαχία, τη Ρωσία και τη Ρουμανία, οι Ηπειρώτες ευεργέτες, εργάζονται με ήλιο για τη διατήρηση της Ελληνικής γλώσσας και των εθνικών παραδόσεων, πέρα και πάνω από το αποτροπιασμό μίσση του Ασιατί κατακτητή.

Οι Ζωσιμάδες, παιδιά μιας πολύτεκνης οικογένειας (έξι αδέρφια) έφτασαν στη Ρωσία και εργάστηκαν σκληρά για να ιδρύσουν στην Πατρίδα σχολεία, τη Ζωσιμαία σχολή, και να συντρέξουν τα μέγιστα με χρήματα στον Αγώνα. Ήταν Ηπειρωτόπουλα που μεγαλούργησαν στην ξενιτιά για την πατρίδα.

Ακολουθήσαν πάρα πολλοί Ηπειρώτες το παράδειγμα των Ζωσιμαδών, που όλοι πρόσφεραν στην Ελλάδα έργο σημαντικό και αθάνατο.

Στέλλονται χρήματα, ιδρύονται εκπαιδευτήρια, σχολεία, ορφανοτροφεία, γηροκομεία, πτωχοκομεία, βιβλιοθήκες, κτίρια - έργα τέχνης σε μια Ελλάδα που ολόένα μεθοδεύει το άσπρα της "λευτεριάς".

Θα χτιστούν τα Ζωγράφεια, το Ζάππειο, το Μετσόβειο Πο-

λυτεχνείο, η Ριζάρειος, το Τσιότσειο, το Αρσάκειο, και τόσα άλλα.

Ζωσιμάδες, Χατζηκώστας, Μπάγκας, Καραπάνος, Χαρίσης Ζήκος, Σιγελής, Λούλης, Αγγ. Παπάζογλου, Σπ. Λάμπρος Σίνας, η πολυμελής οικογένεια Μελά, Ο Δομπόλης που φρόντισε την Ανωτέρα παιδεία, ο Στουρνάρας, ο Γ. Αβέρωφ, ο Τσιότσας.

Και θα 'ρθει στη συνέχεια ο Γ. Σταύρου, ο σωτήρης της Ελληνικής οικονομίας.

Όλοι αυτοί και τόσο άλλοι, είναι Ηπειρωτόπουλα, μεγάλοι κοινωνικοί εργάτες που έστησαν και ανέστησαν σιγά-σιγά την Ελλάδα, από 'κείνα, τα σκοτεινά χρόνια της σκλαβιάς και που το έργο τους θα ακτινοβολεί για πάντα.

Κι όλοι αυτοί, γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στα χέρια της Ηπειρώτισσας μητέρας τους.

Η Ηπειρώτισσα μάνα, άφησε αθόρυβα το μεγάλο έργο, όχι μόνο στη γενέτειρά αλλά με το γεγονός και το βάσανο της ξενιτιάς, ώθησε τα τέκνα της σ' ένα έργο τεράστιο, διαχρονικό, με πανελλήνια προσφορά.

Κι έτσι η Εύανδρος Ηπείρος μπορεί να λέγεται και "Ευγύνης Ηπείρος"...

Κι αν η ξενιτιά, είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη μεγάλη προσφορά, χαλάλι για την πατρίδα μας. Η μάνα είναι εκεί και περιμένει το ένα ή τα πολλά παιδιά της σαν ακριβό διαμάντι κρυμμένο στον κόρφο του μαστού και της ψυχής. Και γράφει το δειλινό μιας Παρασκευής πριν φύγει για το Αρχιμανδρείο για τους τελευταίους χαιρετισμούς της Μεγάλης Σαρακοστής.

Στο σπίτι που μεγάλωνες

Στο σπίτι που μεγάλωνες, στα παιδικά σου χρόνια το σπίτι με τα πράγματα τα όμορφα τ' αγνά.

Αυτά που γέμιζαν φωνές σαν άνοιξης αηδονία και περιτριγυρίζονταν με γέλιο και χαρά.

Στο σπίτι που γεννήθηκες θυμάσαι την αυλή μας. Χτές βγήκα κι είδα, τι θαρρείς, ψηλά στην κερασιά λευκά λουλουδιά πάλλευκα και χάρμα μια φωλιά με μανουσάκια που βραδύς θα πάω στην Παναγιά.

Στο σπίτι που μεγάλωσες μπροστά σου μπαλκονάκι τριαντάφυλλα φυτέψαμε για να 'ρθεις να τα βρεις φυλάω την "καλημέρα" τους σαν γέλιο αγαπημένο.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Η Αδελφότητα ευχαριστεί τη συγχωριανή μας Ελένη Λιούκα - Κεραμιτζόγλου που κι εφέτος όπως και κάθε χρόνο προσέφερε δωρεάν τη βασιλόπιτα της εκδήλωσης μας που έγινε στην αίθουσα της ΠΣΕ την Τετάρτη 13/3/96.

Επίσης τις συγχωριανές μας:

Αθανασία Δημ. Ζώη Ντίνα σύζ. Ιωάννη Τάση Γιαννούλα σύζ. Δημ. Παπαζίκου Φωτεινή, σύζ. Γεωρ. Καραγιάννη Κλεονίκη Γρ. Σκουτέλα Μαρία Κομπορόζου - Σκουτέλα Ελένη Γρηγ. Κοντογιάννη Ελένη Γκότση Δωροθέα Τασιά - Πολύζου

(ελπίζουμε να τις θυμηθήκαμε όλες για τις πεντανόστιμες πίτες που προσέφεραν στην παραπάνω εκδήλωση).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστώ θερμά όλους τους συγχωριανούς μας πολυτέκνους που με τίμησαν με την ψήφο τους στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Πολυτέκνων Άρτας, καθώς επίσης και τους συγχωριανούς μας συνταξιούχους του ΤΕΒΕ για την εκλογή μου στο Σύλλογο Συν/χων ΤΕΒΕ Άρτας.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΣΤ. ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ

ΘΕΟΧΑΡΗΣ Σ. ΠΑΠΑΛΑΜΠΡΟΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΡΑΤΟΥΣ 4

ΠΑΠΑΓΟΣ

(5η στάση)

Τηλ.: 65 28 740

Αγαπητοί Συγχωριανοί

Πολύς θόρυβος γίνεται τον τελευταίο καιρό σχετικά με τη θέση και τον Κανονισμό να γίνει στην Κανονιστική συνέλευση πολλές σε όλες τις συζητήσεις, ανακοίνωση έγινε από τον σύμβουλο Ιωάννη Παπαγιάννη με τις δικές του προτάσεις και στο τελευταίο φύλλο της εφημερίδας "ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ" δημοσιεύεται επιστολή των συγχωριανών μας Σπύρου Τζαλοκώστα και Παναγιώτη Βεντίστα που μας εκθέτουν τις απόψεις τους.

Η αντιπαράθεση ιδεών και προτάσεων είναι γνώρισμα της δημοκρατίας και της προόδου και η Κανονιστική συνέλευση που είναι η Κανονιστική συνέλευση των συγχωριανών μας να κρίνουν την απόφαση του Συμβουλίου και να αποφασίσουν να αντιπροτείνουν τις δικές τους απόψεις.

Εκείνο, όμως, που προσωπικά μου δημιουργεί κάποια ερωτηματικά για τις επιδιώξεις της επιστολής είναι η αναφορά τους σε θέματα που δεν έχουν καμία σχέση με τη διαφάνεια τους, για την επιλογή της θέσης και ορισμένα δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, όπως είναι η πηγή και το ποσό χρηματοδότησης του έργου, που προσπαθούν με άκομφο τρόπο να μειώσουν το κύρος και τη λειτουργία του Κοινοτικού Συμβουλίου, που επαναφέρουν χωρίς λόγο το θέμα της μελέτης προσφοράς και κοινοποιούν σε τρίτους προς την Κανονιστική συνέλευση την επιστολή που σκοπό την εμπίδωση του έργου.

Όμως, ως μην μένουμε και ως μην γκρινιάζουμε για τα θέματα που εντάσσονται στο γενικότερο πλαίσιο της πολιτικής. Εκείνο που ενδιαφέρει περισσότερο τους συγχωριανούς μας είναι να ενημερωθούν σωστά για τις εξελίξεις στην περιοχή μας και οι αποφάσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου να είναι προς την κατεύθυνση επίλυσης των προβλημάτων του χωριού μας.

ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ ΠΟΥ ΠΡΩΤΟΒΓΑΙΝΑΝ ΟΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 4

του τσαγιού, καθώς κατηφόριζε από τις ορθογώνιες με τις δροσφιέστερες αυγινές και δειληνής βουνίσιας αύρας τις πινές. Εκείνο που χαιρόνταν περισσότερο οι νομάδες και τα κοπάδια τους ήταν να περπατήσουν σε απόξερβες α-νέμους, που στράγγιζαν από τα αιώνια χιόνια και θύμιναν, στα φευγαλέα ρέματα, ξεκαρδιστικά παιδικά ευτυχισμένα. Αλλά τα νερά ονειρεύονταν οι νομάδες όσο ζούσαν αυτοεξόριστοι από τη σκληρή τους μοίρα στα χειμαδιά "με τα βαριά τα κάματα και τα νερά βρασμένα". Αυτά ποθούσε κι ο πονεμένος τραγουδιστής του βουνού Κώστας Κρυστάλλης στο Σταυραϊτό του:

ΧΩΜΑΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΕΚΣΚΑΦΕΣ - ΕΚΒΡΑΧΙΣΜΟΙ - ΒΟΘΡΟΙ ΧΑΝΔΑΚΙΑ - ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΙ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ ΧΩΜΑΤΑ ΓΙΑ ΚΗΠΟΥΣ ΑΦΟΙ ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΙ ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΑΝΤΑΖΗ
0294 - 73370 ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΗ ΡΑΦΗΝΑΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΜΑ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟΥ

που εντάσσονται στο γενικότερο πλαίσιο της πολιτικής. Εκείνο που ενδιαφέρει περισσότερο τους συγχωριανούς μας είναι να ενημερωθούν σωστά για τις εξελίξεις στην περιοχή μας και οι αποφάσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου να είναι προς την κατεύθυνση επίλυσης των προβλημάτων του χωριού μας.

Για το συγκεκριμένο θέμα ό-ταν έγινε η συζήτηση υπήρξε προβληματισμός για την καλύτερη αξιοποίηση των χρημάτων που εγκρίθηκαν, η πρόταση του Συμβουλίου Ιωάννη Παπαγιάννη για τη θέση "Λειβάδι-Σταυρός" απορρίφθηκε από τα υπόλοιπα έξι (6) μέλη του Συμβουλίου με αιτιολογικό ότι αν επιλεγόταν η θέση αυτή, λόγω της ευκολότερης και κοντινότερης πρόσβασης, της καλύτερης υποδομής στον τομέα των υπηρεσιών και οργάνωσης, θα εξυμνητούσε περισσότερο τους επισκέπτες που θα εξορμούσαν από τις γειτονικές Κοινότητες.

Στο Κοινοτικό Συμβούλιο με τη συζήτηση που έγινε, εδραιώθηκε πλέον η άποψη ότι ο άδω-νος Θεοδώριανος-Κωστήλατος πρέπει να αποτελέσει τον κύριο μοχλό ανάπτυξης χειμερινού τουρισμού στην περιοχή μας και η επιλογή της θέσης κατα-

σκευής του καταφυγίου έπρεπε να βασίζεται σ' αυτή την κατεύθυνση.

Οι περιοχές που προτείνονται στην επιστολή Προφήτη Ηλία και Κωστήλατος, εξετάστηκαν λεπτομερώς, όμως η περιορισμένη χρήση από λίγους και ειδικευμένους στην ορειβασία ανθρώπους, το μεγάλο κόστος και άλλες δυσκολίες στη μεταφορά νερού και ρεύματος και τα προβλήματα στη συντήρηση των εγκαταστάσεων δεν μας ενθάρρυναν να προχωρήσουμε σ' αυτή την επιλογή.

Έχοντας υπόψη όσα αναφέρω παραπάνω και την έλλειψη των ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων στην περιοχή μας αναζητήσαμε θέση ωφέλιμότερη για τις ανάγκες της Κοινότητας και να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των ορειβατών και άλλων κοινωνικών ομάδων.

Η θέση που τελικά επιλέχθηκε κατά την εκτίμηση τη δική μας, έχει τις προϋποθέσεις να στη-θεί μία καλά οργανωμένη τουριστική μονάδα που θα βοηθήσει πολύ στο ξεκίνημα του χειμερινού και θερινού τουρισμού, γιατί πέρα από την ομορφιά και το αμφιθεατρικό του τοπίου, λόγω της καλής πρόσβασης του προσήλιου της περιοχής και της καλής συντήρησης των εγκαταστάσεων, θα παρέ-

χει πολλές και βελτιωμένες υπηρεσίες, θα απευθύνεται σε περισσότερες κοινωνικές τάξεις αυξάνοντας τη δραστηριότητα της χειμώνα-καλοκαίρι.

Επιπλέον σηματοδοτεί την επέκταση του χωριού προς αυτή την κατεύθυνση που σε συνδυασμό με τον γενικότερο σχεδιασμό της Κοινότητας και το ενδιαφέρον που εκδήλωσε τελευταία συγχωριανός μας για παρόμοιες εγκαταστάσεις θα αναβαθμισθεί και θα αξιοποιηθεί η καλύτερη περιοχή της Κοινότητας μας.

Όσον αφορά τα άλλα θέματα που δημοσιεύονται στην επιστολή, επειδή τοποθετήθηκαν με προηγούμενη ανακοίνωση, θα το σχολιάσω εν συντομία, αρχίζοντας από την πηγή και το ύψος της χρηματοδότησης του έργου. Δεν είναι αλήθεια αυτό που γράφτηκε και σκοπίμως καλλιεργείται από ορισμένους, ότι εγκρίθηκαν 51.000.000 δρχ. για το συγκεκριμένο έργο, έγινε πρόταση να χρηματοδοτηθεί από τα προγράμματα ΣΑΝΤ 2 (τουριστικό πρόγραμμα) και το Ε.Α.Π.Τ.Α. επειδή από τους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν επιτρέπεται να χρηματοδοτείται το ίδιο έργο από δύο (2) διαφορετικά προγράμματα εγκρίθηκαν μόνο 25.000.000 δρχ. από την ΣΑΝΤ2 και συμπληρωματικά τον περασμένο Νέμβριο 7.000.000 δρχ. για την έγκριση της μελέτης και την αποπεράτωση του έργου.

Η πρόταση για αξιοποίηση της μελέτης προσφοράς της συγχωριανής κ. **Μαρίας Χάιδου**, δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί γιατί το προτεινόμενο στο σχέδιο κτίριο φθάνει τα 400 m2 περίπου, ενώ με βάση τον χωρικό μας δεν είχαν σκοπό να ικανοποιήσουμε προσωπικές μας φιλοδοξίες και συμπεριφέροντα, αλλά από ανησυχία για το πως εξελίσσονταν η ζωή του χωριού μας, από μεράκι και διάθεση για προσφορά στον τόπο μας.

της χρηματοδότησης για να εγκριθεί από τις αρμόδιες υπηρεσίες δεν πρέπει να ξεπερνάει τα 200 m2.

Για το σχόλιο των επιστολογράφων ότι το ενδιαφέρον για το χωριό μας δεν είναι προνόμιο μόνο των μελών του Κοινοτικού Συμβουλίου, θα συμφωνήσω μαζί τους και να προσθέσω ότι είναι υποχρέωση όλων των συγχωριανών μας και πρέπει να το εκδηλώνουν πολλές φορές και με πολλούς τρόπους.

Επίσης στην παρατήρηση ότι κάποιος αποφάσισε με τα "δικά του κριτήρια" θα τη χαρακτηρίσω τουλάχιστον άτυχη και αδικαιολογήσιμη. Εκείνο που έχω να πω είναι ότι οι πρακτικές αυτές έχουν αποδοκιμασθεί στο παρελθόν και στο σημερινό συμβούλιο δεν έχουν θέση γιατί έρχονται σε αντίθεση τόσο με τις αρχές μας όσο και με διακηρύξεις μας.

Τελειώνοντας θέλω να διαβεβαιώσω τους συντάκτες της επιστολής ότι τα μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου παρακαλούμε να μην κινούνται και γνωρίζουν τα προβλήματα της περιοχής μας, οι αποφάσεις τους είναι αποτέλεσμα διαδικασιών και προβληματισμού και γνώσης ότι η ενασχόλησή μας με τα διοικητικά πράγματα του χωριού μας δεν είχαν σκοπό να ικανοποιήσουμε προσωπικές μας φιλοδοξίες και συμπεριφέροντα, αλλά από ανησυχία για το πως εξελίσσονταν η ζωή του χωριού μας, από μεράκι και διάθεση για προσφορά στον τόπο μας.

Αναπτυξιακός μονόδρομος

Η πίστωση των 300.000.000 του εναγμένου στο Β' Κ.Π.Σ. επαρχιακού δρόμου "Ανω Καλεντίνη-Τιμιά-Τετρακώμιο-Μεσσούντα" απορροφήθηκε ολοκληρωτικά και κατασκευάστηκε με ασφαλιστικότητα τμήμα 12,5 χιλιομέτρων εκ των 26 συνολικά χιλιομέτρων του μήκους του δρόμου (χωματόδρομος), απομένοντας ακατασκευαστό τμήμα μήκους 13,5 χιλιομέτρων και απαιτείται νέα πίστωση για την ολοκλήρωσή του.

"Θεωρούμε περριτό να εξηγήσουμε την αναγκαιότητα της ολοκλήρωσης του έργου", αναφέρουν σε κοινό υπόμνημά τους οι κοινοίτες Μεσσούντας, Διχομορίου, Α. Καλεντίνης, Μυροφύλλου Τρικλών και τα Συμβούλια Περιφέρειας Α. Τζουμρικών και Ραδοβυζίων.

Το έργο είναι καίριας σημασίας και αποτελεί αναπτυξιακό μονόδρομο για την περιοχή.

Οι πρόεδροι των φορέων ζητούν να συμπεριληφθεί η αναγκαία πίστωση για την κατασκευή του υπολοίπου τμήματος για να ολοκληρωθεί ο παραπάνω αναφερόμενος επαρχιακός δρόμος, στην τροποποίηση του Β' Κ.Π.Σ.

ΝΙΚΟΣ Β. ΚΑΡΑΤΖΕΝΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 8
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

Η ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Ευχάριστη παρουσία, αφού ο Γιώργος Λάππας είναι γέννημα - θρέμμα της Αδελφότητας, γιατί εκτός από μέλος της προσέφερε για αρκετά χρόνια από διάφορες θέσεις του Συμβουλίου, τις πολλές και πολύτιμες υπηρεσίες του.

Ο γράφων είχε την τύχη να συνεργαστεί με τον αγαπητό φίλο Γιώργο και με άλλους συμπατριώτες σε αρκετά ΔΣ και διατηρεί τις καλύτερες αναμνήσεις για τη θαυμάσια και αρμονική συνεργασία μαζί του. Ήταν οι χρυσές εποχές για την Αδελφότητα με τις πολλές και θαυμάσιες εκδηλώσεις σε όλους τους τομείς. Εκείνες τις εποχές, το Σύλλογό μας πλαισιώναν και αρκετοί νέοι, συμμετείχαν και στο θαυμάσιο χορευτικό με υπεύθυνο και δάσκαλο του χορού το Γιώργο Λάππα. Κοντολογίς να πούμε ότι ο σημερινός πρόεδρος της κοινότητας διακρίνονταν για την ηρεμία και την πραότητα, για την εργατικότητα και την αποφασιστικότητα στην εκτέλεση των αποφάσεων. Κύριο χαρακτηριστικό του ήταν η αγάπη για την Αδελφότητα, για το χωριό μας, για τους συγχωριανούς μας. Αυτή η αγάπη για το χωριό του τον ώθησε ώστε να πάρει τη μεγάλη απόφαση να αφήσει μια επιτυχημένη επαγγελματική δραστηριότητα και να εγκατασταθεί στα Θεοδωριανά για να τα υπηρετήσει από οποιαδήποτε θέση. Η σκέψη του όμως είναι πάντοτε κοντά στην Αδελφότητα και όπως είναι ευνόητο, ο χώρος της Αδελφότητας είναι γνώριμος και οικείος γι' αυτόν.

Στη Συνέλευση, με τη διπλή του ιδιότητα τόσο του μέλους όσο και του προέδρου της κοινότητας, ο Γιώργος Λάππας στη σύντομη ενημέρωσή του,

αναφέρθηκε στα πεπραγμένα του Κοινοτικού Συμβουλίου και στα προβλήματα που αντιμετωπίζει το χωριό μας αλλά και στα θέματα που έχουν δρομολογηθεί για λύση.

Ο γράφων πιστεύει ότι σε μια εποχή των ισχνών αγελάδων, λόγω της παρατεταμένης λιτότητας και της έλλειψης χρημάτων, το Κοινοτικό Συμβούλιο έχει επιτελέσει σημαντικό έργο, που στοχεύει στη βελτίωση των συνθηκών ζωής των κατοίκων του χωριού μας. Μικρά και μεγάλα έργα που θα κρατήσουν τον κόσμο στο χωριό μας, χειμώνα - καλοκαίρι. Προσπάθειες να παραμείνουν οι Θεοδωριανίτες στο χωριό μας και τους χειμερινούς μήνες. Οι χειμωνιάτες φέτος ήταν περίπου 22, μεταξύ των οποίων και ο πρόεδρος της Κοινότητας, η παρουσία του οποίου δεν βοηθά μόνο ψυχολογικά, αλλά και ουσιαστικά, γιατί είναι σε θέση ως κοινοτικός αρχοντας να παρεμβαίνει άμεσα στις αρμόδιες υπηρεσίες για την αντιμετώπιση προβλημάτων που προκύπτουν από τις άσχημες καιρικές συνθήκες, όπως για την αποκατάσταση βλαβών στο ηλεκτροδοτικό, τηλεπικοινωνιακό, υδροδοτικό δίκτυο, για την εκκίνηση του αμαξητού δρόμου, για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των κατοίκων κ.λπ.

Βέβαια ο υπογράφων το κείμενο αυτό και στο παρελθόν είχε τονίσει μέσα από τις στήλες της εφημερίδας ότι για να μείνουν στο χωριό μας και το χειμώνα όσο το δυνατόν περισσότεροι κάτοικοι είναι ανάγκη αφενός μεν να βελτιωθούν οι συνθήκες ζω-

ής αλλά και αφετέρου να εξευρεθούν και οι απαραίτητες θέσεις εργασίας. Εργασίες που θα προκύψουν από διάφορες επιχειρήσεις, όπως π.χ. εμφιάλωσης νερού, οικότροφης κτηνοτροφίας, ιχθυοκαλλιέργειας, χειμερινού τουρισμού κ.λπ. Και βέβαια τη λύση θα έδινε η κατασκευή ενός σύγχρονου χιονοδρομικού κέντρου στην Κωστήλάτα, που σύμφωνα με τις μελέτες που είχε κάνει στο παρελθόν το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (θετική ήταν η συμβολή του χωριανού μας επιστήμονα **Βασίλη Κορμέντζα**) πληρεί όλες τις προϋποθέσεις. Τέτοια όμως έργα χρειάζονται υποδομή και προπάντων χρειάζεται μια καλύτερη και σύντομη συγκοινωνιακή πρόσβαση με τον υπό αποπεράτωση εθνικό δρόμο Άρτας - Τρικάλων. Χρειάζεται ο επισκέπτης και μάλιστα τους χειμερινούς μήνες να φτάσει άνετα στο χωριό μας, αλλά και να νιώθει σίγουρος ότι δεν θα αποκλειστεί από τα χιόνια για αρκετές μέρες.

Τέτοιες προοπτικές σιγουριάς θα δώσει το τμήμα του δρόμου Θεοδωριανά - Αγία Κυριακή μήκους 5 χλμ. περίπου, που δεν θα κλείνει το χειμώνα από τα χιόνια. Βέβαια απαιτούνται οι ανάλογες τροποποιήσεις και καινούργια χάραξη τόσο μέσα από το χωριό μας και το τμήμα από την πλατεία και κάτω είναι αρκετά στενό, όσο και από το χωριό από του "Γύφτου" και κάτω λόγω της μεγάλης κλίσης και της στενότητας είναι ακατάλληλο για τη διέλευση αυτοκινήτων. Το ευχάριστο είναι ότι για φέτος η Κοινότητα εξασφάλισε πιστώσεις περίπου 300.000.000 δρχ. με τις οποίες συνεχίζονται οι εργασίες

στη θέση "Κλείτσες". Κατά συνέπεια ο δρόμος Θεοδωριανά - Αγία Κυριακή είναι το μεγάλο έργο που όταν αποπερατωθεί θα δώσει καινούργιες προοπτικές για το χωριό μας και παράλληλα θα καλυτερεύσει τις συνθήκες ζωής των κατοίκων του. Η πρόσβαση στο χωριό μας θα είναι ευκολότερη το χειμώνα τόσο για τους επισκέπτες από τα άλλα αστικά κέντρα, όσο και από τους θιασώτες του χειμερινού τουρισμού (ορειβάτες κ.λπ.).

Και μια και μιλήσαμε για ορειβασία είναι σημαντικό και απαραίτητο έργο στο χωριό μας η κατασκευή καταφυγίου. Όσον αφορά τη θέση "Λάκκος", που μελετάται η κατασκευή του, παρά τα όσα πλεονεκτήματα και τις ευκολίες ως προς τον ηλεκτροφωτισμό, ύδρευση κ.λπ., ως προς τη δυνατότητα να χρησιμοποιηθεί ως ξενώνας τους καλοκαιρινούς μήνες, ίσως πρέπει να επανεξεταστεί η παραπάνω θέση. Παρά την αρχική εντύπωση ως προς το χώρο αυτό, διαβάζοντας τα σχετικά άρθρα του **Σπύρου Ζαλοκώστα** και του **Πάνου Βεντίστα** που εμπεριστατωμένα αναλύουν τη χρησιμότητα των καταφυγίων και τις προϋποθέσεις που αυτά πρέπει να πληρούν ως προς τους χώρους κατασκευής τους, σχημάτισα την εντύπωση ότι πράγματι το καταφύγιο πρέπει να βρίσκεται όσο το δυνατόν πιο κοντά στο βουνό για να εξυπηρετήσει αυτούς που θα καταφύγουν σε αυτό για να προφυλαχθούν από τις άσχημες καιρικές συνθήκες ή που θα το χρησιμοποιήσουν ως ορμητήριο για συνέχιση της ορειβασίας. Τέτοιες θέσεις που βρίσκονται όσο το δυνατόν πιο κοντά στο βουνό είναι ενδεικτικά του Αη - Λιά ή της Αστράκας. Επομένως η Κοινότητα Θεοδωριανών θα πρέπει να επανεξετάσει το θέμα αυτό για να κατασκευαστεί το καταφύγιο σε θέση που θα εξυπηρετεί το σκοπό κατασκευής του.

Ι. ΝΑΚΗΣ

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Η οργανωμένη αποδημία, ενωμένη απαιτεί πλέον και δικαιώνεται έστω και βήμα - βήμα καλύτερη μεταχείριση προς αυτή και την Ήπειρο.

Ήταν ένα από τα μηνύματα της Γενικής Συνέλευσης της ΠΣε που πραγματοποιήθηκε στις 31/3/96. Ήταν μια Συνέλευση με ουσιαστικό περιεχόμενο, αφού τόσο ο πρόεδρος Κώστας Αλεξίου, όσο και οι τοποθετήσεις των άλλων μελών του ΔΣ και οι θέσεις των αντιπροσώπων που ακούστηκαν, ακούστηκαν τα πραγματικά ζητήματα που απασχολούν την Ήπειρο.

Παρέμβαση έκανε και η πρόεδρος της Αδελφότητας Μαρία Νάκη, η οποία μεταξύ άλλων αναφέρθηκε στην ναναγκαιότητα ένταξης των Ηπειρωτών φοιτητών και γενικότερα της νεολαίας της Ηπείρου, στην αγκαλιά της ΠΣΕ

Από την εκδήλωση της Αδελφότητας στην εκκλησία της Αγίας Ειρήνης υπέρ των απανταχού Θεοδωριανών.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Καλούνται οι μεριδούχοι του Αναγκαστικού Συνεταιρισμού Συνιδιοκτησίας Θεοδωριανών να υποβάλλουν σύμφωνα με το άρθρο 23 του Ν. 2169/93, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του Ν. 2181/94 (ΥΕΚ 10Α) αίτηση εγγραφής στα Μητρώα του Συνεταιρισμού. Υπενθυμίζεται ότι δικαίωμα συμμετοχής στις αρχαιρεσίες και εκλογής στα όργανα διοίκησης έχουν όλα τα μέλη που έχουν εγγραφεί στο συνεταιρισμό τουλάχιστον έξη (6) μήνες πριν από την οριζόμενη εκάστοτε ημερομηνία σύγκλησης Γενικής Συνέλευσης.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Γιάννης Α. Χαΐδος

ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ

Στις 27 Μαΐου προβλέπετο να γίνει η δημοπράτηση ενός σημαντικού έργου για την Ήπειρο. Πρόκειται για την ανέγερση του Εθνικού Αθλητικού Κέντρου Ανατολής, σε κάλυψη 145 στρεμμάτων, γνωστού ως Πανηπειρωτικό Στάδιο, προϋπολογισμού 3,6 δισ., ένα έργο ιδιαίτερα σημαντικό για όλη την ευρύτερη περιοχή της Ηπείρου.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΝΔΕΣΗ

Σύσκεψη με θέμα τη χάραξη και τις επιπτώσεις της σιδηροδρομικής σύνδεσης της Ηπείρου θα πραγματοποιηθεί τον Ιούνιο στα Γιάννενα. Στη σύσκεψη θα συμμετάσχουν υπεύθυνοι του ΟΣΕ, μελετητές και φορείς του τόπου.

Ο ΟΣΕ διαβεβαιώνει ότι η μελέτη για τον σιδηρόδρομο προχωρά κανονικά, με εξασφαλισμένες χρηματοδοτήσεις και θέτει ως χρονικό όριο ασφαλείας την παράδοση των μελετών στα τέλη του 1997.

Για τις μελέτες αυτές έχει εξασφαλιστεί πίστωση 1,3 δισ. δρχ. με συγχρηματοδότηση της 7ης Γενικής Διεύθυνσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Οδυσσέας Ελύτης

Έφυγε μέσα στη σιωπή αθόρυβα, όπως έζησε. Αυτή ήταν και η τελευταία του επιθυμία. Να αποχωρήσει μέσα σε μια περήφανη σιωπή, έτσι όπως φεύγουν οι άνθρωποι που ποτέ δεν ζήλησαν το φως, αφού το φως έκαίγε μέσα τους. Τον Οδυσσέα Ελύτη ο πρόεδρος της Δημοκρατίας χαρακτήρισε "ως τον κορυφαίο Έλληνα ποιητή, τον τραγουδιστή του Αιγαίου, που έμεινε πάντα κοντά στα όνειρά τους πόθους και τα πάθη των Ελλήνων".

"Με μια γαλάζια άνοιξη στο στήθος"

"Όνομα δροσερό σα να μεγάλωσε στο πέλαγος
Ή να ζήσει με μια γαλάζια άνοιξη στο στήθος
Φέρνει σιμά τον κόσμο. Κι είναι η μέρα που άρχισε
από μέσα της η ενδόμυχη Ανατολή που
έχασε τα δάκρυα
Δείχνοντας μες στους χώρους των ματιών
Γήινα θρύμματα ευτυχίας".

Από την δημοσίευση "Ακουαρέλα"